

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Ο αλβανός εργάτης γης Petrit Ziflë δολοφονήθηκε από τον χρυσαυγίτη Δ. Κουρή στη Λευκίμη Κέρκυρας το ξημέρωμα της 26^{ης} Νοέμβρη 2018

σελ. 8

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ - PETRIT ZIFLE

Τον Γενάρη του 2013 πέφτει νεκρός ο μετανάστης-εργάτης Σαχζάτ Λουκμάν από τα μαχαίρια των φασιστών Χρήστο Στεργιόπουλο και Διονύση Λιακόπουλο. Η δολοφονία του αποτελεί το αποκορύφωμα των δεκάδων νεοναζιστικών επιθέσεων σε βάρος μεταναστών, προσφύγων και αγωνιστών εκείνης της περιόδου. Μια περίοδος η οποία ολοκληρώθηκε με τη δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα, τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου στο Κερατσίνι, από νεοναζιστικό τάγμα εφόδου της Χ.Α.

Στις 25 Νοέμβρη του 2018, δολοφονείται στη Λευκίμη της Κέρκυρας, ο αλβανικός καταγωγής-εργάτης γης Petrit Ziflë από τον φασίστα και μέλος της Χ.Α. (εκλογικό της αντιπρόσωπο) Δημήτρη Κουρή, επειδή τόλμησε να σταθεί απέναντι στην εθνικιστική ρητορική του νεοναζι δολοφόνου.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Δευτέρα 14 Ιανουαρίου, 9:00 Εφετείο Αθηνών

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Σάββατο 19 Ιανουαρίου, 12μ. Πλ. Μερκούρη - Άνω Πετράλωνα

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

Ένα χρόνο μετά ο αγώνας συνεχίζεται...

Η LIBERTATIA ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ - ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Το συλλαλητήριο για το μακεδονικό ζήτημα που πραγματοποιήθηκε στις 21 Γενάρη 2018 στη Θεσσαλονίκη προσέφερε την κοινωνική νομιμοποίηση σε ακροδεξιούς και φασιστοχουλιγκάνους να βγουν στον δρόμο και να διαχύσουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο και παράλληλα να επιτεθούν στην αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας και σε δομές αγώνα, με αποκορύφωμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia.

Ο φασισμός χρησιμοποιεί ακριβώς αυτού του είδους τις τακτικές: προσπαθεί να σφετεριστεί μέσω των εθνικιστικών ζητημάτων τα κοινωνικά στρώματα, με σκοπό την εδραίωση του.

συνέχεια στη σελίδα 2

Για την προσπάθεια των ΚΝΑΤ να απομονώσουν τα αναρχικά μπλοκ από την απεργιακή πορεία στην Πάτρα *σελ. 4*

*

Καμία δίωξη στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοπορείας *σελ. 9*

*

Καμίλο Κατριγιάνκα, νεκρός από σφαίρες της αστυνομίας - Το χιλιανό κράτος δολοφονεί *σελ. 15*

*

Τζουζέπε Πινέλλι: Το 17^ο θύμα της Piazza Fontana *σελ. 14*

Η LIBERTATIA ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

1 χρόνο μετά ο Αγώνας συνεχίζεται

ΠΟΡΕΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ - ΔΕΥΤΕΡΑ 21^η ΓΕΝΑΡΗ 18:00

Πολύνομη συλλογή, ενάντια σε λογικές αντιστάσεις και μακριά από ρατσιστικές, καταστολικές και άλλες οικονομικές αντιλήψεις, ενάντια σε κράτος & καταστολή, ενάντια στον εθνικιστικό παροξυσμό και τα φασιστικά τεμάχια εφόδου.

Η Libertatia δεν είναι απλά ένα κτίριο.

Η Libertatia σταγάζει τις ανάγκες ανθρώπων χωρίς να πληρώνουν νοίκιο. Είναι ένας χώρος πολιτικής δημιουργίας, συνδιαλλαγής και συνάντησης, ένας χώρος που φιλοξενεί συζητήσεις και εκπαιρώσεις για τον αντιφασισμό, τον αντιεθνισμό, την εργασία.

Αποτελεί έναν χώρο όπου λειτουργεί η δομή αυτομόρφωσης της κατάληψης, λειτουργούν στεγνάφορα πολιτιστικές δράσεις και ομάδες, όπως ήταν η ομάδα κινηματογραφικών προβολών, μουσικού αυτοσχεδιασμού και η ανοικτή βιβλιοθήκη. Το κοινό σημείο όλων των παραπάνω είναι το άσος των αγώνων που τους είναι ζω, οι αντι-εργατικά σχέσεις σεξισμοί.

.....παρά τον εμπρησμό από τους φασίστες, παρά τις προσπάθειες του κράτους να μας καταστολέει και του κεφαλαίου να εκμεταλλεύεται τους χώρους μας, εμείς θα συνεχίσουμε να είμαστε εδώ. Οργανώνουμε πολιτικά την κατάληψη μας και την υπερασπιζόμαστε απέναντι σε κάθε επίθεση. Η' αυτό και εντέλειμη τη δράση μας στο χώρο θέλουμε η ανοικοδόμηση της Libertatia να αποτελέσει ένα σύμβολο αλληλεγγύης και αντιφασιστικού αγώνα και να αποτελέσει έναν μια δομή αντίστασης σε κράτος, κεφάλαιο και φασισμό.

Να θανάνε μια δομή αγώνων ανθρώπων, αλλά και ένας αναγκός χώρος προώθησης ελευθεριακών ιδεών και επαναστατικών όρασεων.

10, 100, 1000 ΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

Συνέχεια από σελίδα 1

Στρέφοντας το ενδιαφέρον του λαού σε εθνικά ζητήματα, αποσπά την προσοχή του από τα πραγματικά του προβλήματα (πχ ασφαλιστικό, εργασιακά, πλειστηριασμοί κλπ). Άλλωστε, αυτό αποδεικνύεται και από το πρόσφατο ιστορικό με την ανακίνηση του μακεδονικού ζητήματος, την επάνοδο των φασιστών στους δρόμους και την εισχώρηση τους ακόμη και σε μαθητικές κοινότητες. Αντίθετα, εμείς πιστεύουμε ότι οι λαοί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Στα πλαίσια της διεθνιστικής αλληλεγγύης, οφείλουν να εναντιώνονται στον εθνικιστικό παροξυσμό και ό,τι τον γεννά.

Σε αυτόν τον ένα χρόνο και μετά από μια πληθώρα διαδικασιών, συνελεύσεων αλληλεγγύης, εκδηλώσεων οικονομικής ενίσχυσης

και εργασιών, έχουμε κατοχυρώσει την παρουσία μας στο κτήριο και την διατήρηση του ως ένα χώρο πολιτικών και κοινωνικών ζυμώσεων. Η καθόλου αυτονομία και επίπονη επιλογή της ανοικοδόμησης του κτηρίου της κατάληψης, αντί να μας αποθαρρύνει, μας εμπνικώνει όλο και περισσότερο, κάνοντας μας ακόμα πιο βέβαιες/ους για τις δυνατότητες της συλλογικοποίησης των ατόμων γύρω από ένα κοινό στόχο. Έχουμε βέβαια πολύ ακόμη δρόμο να διανύσουμε μέχρι την αποπεράτωση των εργασιών στο κτήριο, κάτι που όμως δε μας φοβίζει.

Οι καταλήψεις, ως δομές αγώνα, είναι αυτές που εν γένει αντιμάχονται το κράτος και τον φασισμό. Οι αντιφασιστικές αυτές δομές, όπως η Libertatia, αποτελούν προεικόνιση μιας άλλης κοινωνίας μέσα από τον τρόπο λειτουργίας τους, δηλαδή χωρίς ιεραρχία, με οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Αποτελούν, ακόμα, κέντρα αντίστασης απέναντι στην καταστολή του κράτους και του παρακράτους (φασίστες, πρεξέμποροι κτλ) και γι' αυτό στοχοποιούνται.

Ένα χρόνο πριν, το πραγματικό πρόσωπο των εθνικιστικών συλλαλητηρίων και των φασιστών που υποθάλπουν -με την "παθητική" κάλυψη του κρατικού μηχανισμού- έγινε φανερό με τον εμπρησμό της Libertatia. Ως απάντηση, πήραμε την απόφαση της ανοικοδόμησης της, με σκοπό την προάσπιση των δομών μας, μαχόμενοι τον φασισμό σε ένα ακόμη επίπεδο. Θέλουμε η ανοικοδόμηση της κατάληψης να αποτελέσει ένα σύμβολο αλληλεγγύης του αντιφασιστικού αγώνα, παραμένοντας -κόντρα στις δυσκολίες- μια δομή αντίστασης σε κράτος, κεφάλαιο και φασισμό. Η ανάγκη συσπείρωσης γύρω από τις καταλήψεις, η επαγρύπνηση και η διαρκής παρουσία στο δρόμο είναι επιτακτική για να στηθούν αναχώματα σε τέτοιες και παρόμοιες μελλοντικές ενέργειες κατά των ταξικών και κοινωνικών αγώνων. Η πορεία αυτή δεν έχει για εμάς επετειακό χαρακτήρα αλλά συνιστά μια ηχηρή δήλωση: οτι είμαστε-και θα είμαστε πάντα- εδώ, απέναντι σε κάθε αναζωπύρωση των ολοκληρωτικών και φασιστικών εφεδριών της κρατικής εξουσίας.

Η LIBERTATIA ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ-ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ**

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA
ΠΟΡΕΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ 21^η ΓΕΝΑΡΗ 18:00**

Αντιφασιστική - αντιεθνικιστική συγκέντρωση, Σάββατο 1 Δεκέμβρη, Θεσσαλονίκη

ενάντια στο φασιστικό εσμό που καλεί σε διαδήλωση προσπαθώντας να κεφαλαιοποιήσει τις μαθητικές διαδηλώσεις των προηγούμενων ημερών σε σχέση με το Μακεδονικό ζήτημα

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΗ

Στη φετινή διαδήλωση της 17ης Νοέμβρη ως Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση διαδηλώσαμε στηρίζοντας το μπλοκ που συγκροτήθηκε ύστερα από το κάλεσμα της ΑΦΣ Αροδαμός και αποτέλεσε σημείο συσπείρωσης για εκατοντάδες φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, νεολαίους, αναρχικούς και αναρχικές.

Από το σημείο εκκίνησης της πορείας στην πλατεία Κλαυθμώνος και καθ' όλη τη διάρκεια της, δεκάδες ΜΑΤ κινούνταν παράλληλα με τα αναρχικά μπλοκ δημιουργώντας έναν ασφυκτικό αστυνομικό κλοιό γύρω τους, προκαλώντας επανειλημμένα τους διαδηλωτές. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της διαδήλωσης στην αμερικάνικη πρεσβεία και κατά την επιστροφή του κόσμου, τα ΜΑΤ ξεκίνησαν χωρίς αιτία μια άγρια επίθεση με αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς και συλλήψεις διαδηλωτών και διαδηλωτριών, μια κίνηση πανομοιότυπη με την βίαιη και απρόκλητη επίθεση που δέχτηκαν τα αναρχικά μπλοκ και στην περσινή διαδήλωση κατά την επιστροφή τους από την Λ. Αλεξάνδρας. Ο ασφυκτικός περιορισμός των αναρχικών μπλοκ κατά τη διάρκεια της πορείας και η λυσσαλέα επίθεση των ΜΑΤ στη συσκοτισμένη Αλεξάνδρας και τον αστυνομοκρατούμενο σταθμό των Αμπελοκήπων μετά το πέρας της διαδήλωσης είναι κομμάτια ενός καθεστώτος εξάιρεσης που επιχειρείται να επιβληθεί στους αναρχικούς και κομμάτι του συνολικότερου κατασταλτικού σχεδιασμού της κυβέρνησης για την τρομοκρατία των αγωνιζόμενων και ριζοσπαστικών κομματιών της κοινωνί-

ας. Ο σχεδιασμός αυτός ήρθε να επιβεβαιωθεί την αμέσως επόμενη μέρα μέσα από τις χυδαίες και προκλητικές δηλώσεις των πολιτικών προϊσταμένων της αστυνομίας, υπουργού και

υφυπουργού δημοσίας τάξης, που εξέφρασαν τα συγκαρτητήριά τους στην καταστολή για την "αυτοσυγκράτηση που επέδειξε" και πως "η όλη προσπάθεια και επιχείρηση έγινε με σεβασμό στο κράτος δικαίου, αλλά και έναν ισχυρό συμβολισμό, ο οποίος λέει ότι το κράτος θα είναι σεβαστό από όλους".

Η φετινή διαδήλωση αποτέλεσε για εμάς πολιτική και κινηματική ευκαιρία να τιμήσουμε την ιστορική μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου στους δρόμους και να αναδείξουμε κόντρα στην κυρίαρχη αφήγηση πως δεν ήταν απλώς ένας δημοκρατικός ξεσηκωμός ενάντια στη δικτατορία. Ήταν μια εξέγερση που συνεχίζει να παραμένει μία ανοιχτή πληγή για τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά και ένα σημείο αναφοράς για τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες που αναπτύσσονται στο σήμερα ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αποτέλεσε ακόμη μία ευκαιρία να κατέβουμε στους δρόμους και να δείξουμε πως το Πολυτεχνείο και τα προτάγματά του συνεχίζουν να μας εμπνέουν, πως στην προσπάθεια της καταστολής να δημιουργήσει ένα κλίμα τρομοκρατίας με το αστυνομοκρατούμενο κέντρο, τις αύρες, τα χημικά, τους ξυλοδαρμούς και τις συλλήψεις, ο κόσμος του αγώνα θα συνεχίσει να παλεύει ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο για να δικαιωθούν οι πόθοι του για ένα νέο κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Απέναντι στην πτοπάθεια, την απογοήτευση, την κρατική καταστολή και τρομοκρατία, να πάρουμε τις ζωές στα χέρια μας, να οργανώσουμε και να δυναμώσουμε συλλογικά και από τα κάτω τον αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΗ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ... Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική
και Ταξική Χειραφέτηση

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Την Παρασκευή 7 Δεκέμβρη ο φύρερ της Χρυσής Αυγής, Μιχαλολιάκος περιοδεύει στη Θεσσαλονίκη σε μια απέλπιδα προσπάθεια του νεοναζιστικού μορφώματος να απομυζήσει πολιτικά όσα μπορεί από το Μακεδονικό

Σε κοινή περιφρούρηση, στο μπλοκ των συντρόφων/ισσών, του τοπικού συντονισμού ΑΠΟ-ΟΣ Θεσσαλονίκης (Μαύρο και κόκκινο, Liberatia). Στην πορεία συμμετείχαν περίπου 100 αντιφασίσι(ρι)ες

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΝΑΤ ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΟΥΝ ΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΜΠΛΟΚ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Το πρωί της 28ης Νοέμβρη συμμετείχαμε στην απεργιακή διαδήλωση στην Πάτρα, καλώντας σε συγκέντρωση στο Παράρτημα και στη συγκρότηση αναρ-

χικού μπλοκ στην πορεία. Από εκεί, μαζί με φοιτητικούς συλλόγους, ταξικές πρωτοβουλίες και πολιτικές δυνάμεις της αριστεράς και της αναρχίας πορευτήκαμε προς το Εργατικό Κέντρο, όπου πραγματοποιούνταν συγκέντρωση σωματείων και πολιτικών οργανώσεων. Στη συνέχεια, συμμετείχαμε στην πορεία που πραγματοποιήθηκε σε κεντρικούς δρόμους της Πάτρας.

Ως αναρχικοί επιλέξαμε να συμμετέχουμε σε αυτήν την απεργιακή κινητοποίηση, επιχειρώντας, με τις όποιες δυνάμεις μας, να συμβάλουμε στην επιτυχία της. Άλλωστε, αποτελεί πάγια θέση μας η ενεργή συμμετοχή στους ταξικούς αγώνες με στόχο αφενός τη διασύνδεσή τους σε μια κοινή κατεύθυνση που θα αναγνωρίζει ως βασικούς υπεύθυνους για τις κοινωνικές ανισότητες το κράτος και το κεφάλαιο, και αφετέρου την ανάπτυξη ενός μαζικού, οριζόντια οργανωμένου, χειραφετημένου ταξικού κινήματος, το οποίο θα αγωνιστεί για τη γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση μέσω της κοινωνικής επανάστασης.

Από την πρώτη στιγμή της πορείας, κομμάτι της περιφρούρησης του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ αναπτύχθηκε ακριβώς μπροστά μας, στο προπορευόμενο μπλοκ της ΛΑΑΣ, με ξεκάθαρη επιδίωξη να απομονώσει τα δύο αναρχικά μπλοκ (αυτό του Δυσήνιου Ίππου & συντρόφων-ισσων, και αυτό της ΣΑΚΤΑ) από το υπόλοιπο σώμα της πορείας. Όσοι σύντροφοι/ισσες βρισκόμασταν στο μπλοκ ξεκαθαρίσαμε ότι δεν επρόκειτο να ανεχτούμε κάτι τέτοιο, προσπαθώντας να σπάσουμε το φραγμό των ΚΝΑΤ και να μείνουμε ενωμένοι με το υπόλοιπο σώμα της πορείας. Στο ύψος των δικαστηρίων, και ύστερα από αρκετή ώρα εκατέρωθεν αντεγκλήσεων, εμφανίστηκε μπροστά μας σύσσωμη η περιφρούρηση του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ σχηματίζοντας αλυσίδα, αποκαλώντας μας "προβοκάτορες" και εκστομίζοντας χυδαίες σεξιστικές εκφράσεις σε βάρος των συντροφισσών της περιφρούρησης –στις οποίες στη συνέχεια επιτέθηκαν συντονισμένα με μπουινιές και κλωτσιές προσπαθώντας να αποσπάσουν τις σημαίες τους-, με ολοφάνερη πλέον πρόθεση να μας εμποδίσει από το να συνεχίσουμε την πορεία. Το σύνολο των αναρχικών διαδηλωτών που συμμετείχαμε στα 2 αναρχικά μπλοκ συγκρουστήκαμε σώμα με σώμα με τους τραμπούκους των ΚΝΑΤ και του ΠΑΜΕ, διεκδικώντας με κάθε τρόπο την παρουσία μας στο δρόμο και σπάζοντας τον αποκλεισμό. Αποτέλεσμα ήταν ο τραυματισμός συντρόφισσάς μας από κλωτσιά ενός νταή εργάτη και η μεταφορά της στο νοσοκομείο για τις πρώτες βοήθειες. Μετά τις συγκρούσεις, τα αναρχικά μπλοκ συνέχισαν την πορεία τους μέχρι το Παράρτημα, όπου και δι-

αλύθησαν.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΚΚΕ/ΠΑΜΕ επιχειρεί να επιβληθεί στο δρόμο σε άλλους αγωνιστές, αποκλείοντάς τους από τις διαδηλώσεις. Μετά την επικράτησή του στον Δήμο της Πάτρας και την πιο πρόσφατη ανάληψη της διοίκησης του Εργατικού Κέντρου από μεριάς του, είναι έντονη η προσπάθεια επιβολής του στο εργατικό και το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα της πόλης. Χαρακτηριστική είναι η στάση του στην απεργιακή πορεία της 14ης Δεκέμβρη 2017, όταν τοποθέτησε ένα απορριμματοφόρο του Δήμου ανάμεσα στα μπλοκ των σωματείων και σε αυτά που ξεκίνησαν από το Παράρτημα, ενώ στη συνέχεια έκλεισε αλυσίδες προστατεύοντας το συνεδριακό κέντρο όπου ήταν ομιλητής ο πρόεδρος της δημοκρατίας, Π. Παυλόπουλος, αποτρέποντας την προσέγγιση των διαδηλωτών σε αυτό, εκτός από μια αντιπροσωπεία στελεχών του. Πρόσφατο παράδειγμα είναι και η στάση που κράτησε το ΚΚΕ στην φετινή πορεία για το Πολυτεχνείο, όπου εξαπέλυσε προπαγάνδα που θα ζήλευαν όλα τα αστικά ΜΜΕ, παρουσιάζοντας την πορεία που ξεκινούσε από το Παράρτημα (το χώρο της εξέγερσης του 1973 και σημείο αναφοράς του ταξικού-κοινωνικού κινήματος στην Πάτρα) ως "προβοκάτσια που σπίνουν οι αντιεξουσιαστές". Μάλιστα, στη σύσκεψη που κάλεσε ο Δήμος Πατρέων για την πορεία που θα πραγματοποιούνταν από το εργατικό κέντρο την ίδια μέρα, δεν δίστασαν να αναφέρουν ότι "σε περίπτωση που εμφανιστούν οι αναρχικές-περιθωριακές ομάδες, αυτές θα απομονωθούν και θα εκδιωχθούν". Αυτή την λογική ήρθε να υλοποιήσει το ΠΑΜΕ λίγες μέρες αργότερα.

Η συγκεκριμένη στάση τους, βέβαια, δεν είναι ιδιομορφία της Πάτρας. Γνωστές είναι οι αντίστοιχες πρακτικές τους πανελλαδικά, όπου αποκλείουν και στοχοποιούν αγωνιστές, ειδικά όσους αναφέρονται στην αυτοοργάνωση των εργαζομένων, των φοιτητών και των μαθητών και συμμετέχουν στο κοινωνικό και ταξικό κίνημα της βάσης, προωθώντας την ακηδεμόνευτη και από τα κάτω αντίσταση, τη συμμετοχή σε σωματεία και συλλογικότητες βάσης, αυτόνομα – ελευθεριακά σχήματα και οριζόντιες συνελεύσεις. Δεν χρειάζεται να φτάσουμε στο μακρινό 1998 όπου ΜΑΤ και ΚΝΑΤ συνεργάστηκαν άσφρα για τη σύλληψη αναρχικών και ανυπόταχτων νεολαίων στην πορεία του Πολυτεχνείου της Αθήνας. Πρόσφατο είναι το περιστατικό όπου δυνάμεις της ΚΝΕ επιχειρήσαν να φιμώσουν αναρχικούς μαθητές σε γενική συνέλευση μαθητών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο στην Αθήνα, όπως και η εκστρατεία λάσπης και συκοφαντήσης εναντίον της διακλαδικής και από τα κάτω οργανωμένης απεργίας που καλέστηκε από σωματεία βάσης την 1η Νοέμβρη και χαρακτηρίστηκε από μαζική συμμετοχή. Ό, τι δεν μπορούν να ελέγξουν, πρώτα το συκοφαντούν και έπειτα το καταστέλλουν.

Από την άλλη, δεν μπορούμε να μην αναδείξουμε και τη συναινετική –προς τις πρακτικές αποκλεισμού των αναρχικών από την πορεία– στάση άλλων μπλοκ διαδηλωτών (με ελάχιστες εξαιρέσεις). Συνεχίζοντας τη διαδήλωση σαν να μη συμβαίνει τίποτα, νομιμοποίησαν στο δρόμο τη δυνατότητα του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ να πουλάει νταβαντζιλίκι στις πορείες, ορίζοντας ποιοι κωράνε σε αυτές και ποιοι όχι. Αν σήμερα αυτό είχε ως αποδέκτες τους αναρχικούς, κανείς δεν εγγυάται πως αύριο το ΚΚΕ/ΠΑΜΕ δεν θα πράξει τα ίδια και χειρότερα στους ίδιους.

Δυστυχώς, σημαντικό κομμάτι του κοινωνικού και ταξικού κινήματος συνεχίζει να διέπεται από λογικές που οδηγούν στην υποχωρητικότητα και τον συμβιβασμό, ενώ δείχνει αδύναμο να ανασυγκροτηθεί και να καθορίσει το ίδιο τη μοίρα του, μετατρέπόμενο σε "ουρά" της κομματικής γραφειοκρατίας του Περισσού, σε μια συγκυρία τόσο κομβική για το ίδιο και σε μια εποχή που διακυβεύονται τόσο σοβαρά ζητήματα σε κοινωνικό, ταξικό, συνδικαλιστικό και πολιτικό επίπεδο. Η ευθύνη τους για το πού θα οδηγηθούν τα πράγματα από εδώ και πέρα είναι σημαντική.

Αν κάτι μας προβληματίζει περισσότερο, είναι η μικρή παρουσία ενός συλλογικού, οργανωμένου στη βάση και αδιάλλακτου με τους θεσμούς και το κράτος, ανατρεπτικού, ταξικού πόλου στο δρόμο. Μια έλλειψη που σίγουρα εμποδίζει την ενδυνάμωση του κοινωνικού και ταξικού αγώνα και αποτελεί τροχοπέδη για τη συγκρότησή μας ως ένα ισχυρό κίνημα που θα θέσει με ρεαλιστικούς όρους το ζήτημα της ανατροπής της κρατικής και καπιταλιστικής δικτατορίας, το ζήτημα της κοινωνικής επανάστασης. Σε αυτή την κατεύθυνση οφείλουμε να δουλέψουμε όλοι ακόμα πιο σκληρά το επόμενο διάστημα, ενόσω οι απαιτήσεις για τη ρεφορμιστική διαχείριση κατεδαφίζονται και οι ξεπουλημένες κομματικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες ενσωματώνονται προσβλέποντας στη διαμόρφωση ενός άλλου ενδοσυστημικού πόλου εξουσίας. Άλλωστε, η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων μας δείχνει πως οι προλετάριοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις εκλογές, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης που συνδιαλέγονται με τα αφεντικά παρακαλώντας για την ελεημοσύνη τους. Ό,τι έχουν να κερδίσουν θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων τους.

Σε ό,τι μας αφορά, δεν έχουμε παρά να δηλώσουμε ότι κάθε προσπάθεια του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ να μας απομονώσει από το φυσικό μας χώρο, το δρόμο και από το να εκφράζουμε ανεμπόδιστα την αλληλεγγύη μας στους αγώνες των εργατών, θα πέσει στο κενό. Οποιαδήποτε προσπάθεια να διαδηλώνουν τα αναρχικά μπλοκ σε καθεστώς εξαιρέσεως θα παίρνει την απάντηση που της αναλογεί. Δεν πρόκειται να αφήσουμε τους δρόμους στους ξεπουλημένους γραφειοκράτες, τους πυροσβεστές της ταξικής πάλης.

Θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στην κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία και στην απαξίωση του συνδικαλισμού. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για να γίνει η απεργία ξανά όπλο στα χέρια των εργατών, για να κάνουμε τον συνδικαλισμό επικίνδυνο. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για τη διαμόρφωση ενός μαχητικού συνδικαλισμού βάσης που θα βάζει στο προσκήνιο τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας.

Τα προτάγματα της οργάνωσης από τα κάτω και της κοινωνικής χειραφέτησης είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον αγώνα για Ελευθερία, για πολιτική και οικονομική ισότητα και δικαιοσύνη και για αυτά θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε παντού.

Στους δρόμους, τα σωματεία, τις γειτονιές, τις διαδηλώσεις, τα σχολεία και τις σχολές τσακίζουμε την κρατική και την εσωτερική καταστολή.

Οργανώνουμε τον αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση, για μια ακρατική και αταξική κοινωνία αυτοοργάνωσης, ισότητας και αλληλεγγύης. Για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό!

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» – μέλος της Α.Π.Ο. & συντρόφισσες- σύντροφοι

Απόσπασμα από την ανακοίνωση της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

(...) Η στάση του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ που επιχειρεί να επιβληθεί στον δρόμο σε άλλους αγωνιστές αποκλείοντάς τους από την πορεία δεν είναι πρωτοφανής. Διαχρονικά στοχοποιούν αγωνιστές, που συμμετέχουν στο κοινωνικό και ταξικό κίνημα της βάσης, ειδικά αυτούς και αυτές που αναφέρονται στην αυτοοργάνωση των εργαζόμενων, των φοιτητών, των μαθητών προωθώντας την ακηδεμόνευτη και από τα κάτω αντίσταση, τη συμμετοχή σε σωματεία και συλλογικές βάσεις, αυτόνομα – ελευθεριακά σχήματα και οριζόντιες συνελεύσεις. Πρόσφατο είναι το περιστατικό όπου δυνάμεις της ΚΝΕ επιχειρήσαν να φιμώσουν αναρχικούς μαθητές σε γενική συνέλευση μαθητών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο στην Αθήνα, όπως και η προσπάθεια απαξίωσης της διακλαδικής και από τα κάτω οργανωμένης απεργίας που καλέστηκε από σωματεία βάσης την 1η Νοέμβρη και χαρακτηρίστηκε από μαζική συμμετοχή. Ό,τι δεν μπορούν να ελέγξουν, πρώτα το συκοφαντούν και έπειτα το καταστέλλουν.

Ρόλος του ΚΚΕ είναι αυτός της κοινωνικής ειρήνευσης, της απορρόφησης δηλαδή των κοινωνικών και ταξικών κραδασμών και του περιορισμού του αγώνα εντός του πλαισίου της αστικής νομιμότητας, μη διστάζοντας να συγκρουστεί με τις δυνάμεις του κινήματος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περιφρούρηση του κοινοβουλίου κατά τη διάρκεια ψήφισης του πολυνομοσχεδίου τον Οκτώβρη του 2011, που επιχειρήσε να ελέγξει τις χιλιάδες κόσμοι του κοινωνικού και ταξικού κινήματος και λειτούργησε ως ανεπίσημος, εσωτερικός κατασταλτικός μηχανισμός.

Ό,τι και να κάνουν οι ηγεσίες του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ δεν θα καταφέρουν να απομονώσουν τους αναρχικούς από το φυσικό τους χώρο, τον δρόμο, και να φιμώσουν αυτούς και αυτές που προτάσσουν την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση μέσα στους αγώνες των εργατών, των φοιτητών, των μαθητών. Απέναντι σε όλα τα πρόσωπα της καταστολής, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, να πάρουμε τις ζωές στα χέρια μας, να αγωνιστούμε μακριά από ηγεσίες και καθοδηγητές για έναν νέο κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης να οργανώσουμε και να δυναμώσουμε συλλογικά και από τα κάτω τον αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΘΑ
ΝΙΚΗΣΕΙ!**

Ανακοίνωση για τα γεγονότα της απεργιακής πορείας στην Πάτρα στις 28/11

Ως σύλλογος, που καλούσε και συμμετείχε στην οργανωμένη από τα κάτω διακλαδική απεργία της 1ης Νοεμβρίου και στις απεργιακές κινητοποιήσεις της 28ης Νοεμβρίου, καταγγέλλουμε την απόπειρα του ΠΑΜΕ να αποκλείσει άλλα απεργιακά μπλοκ από τη διαδήλωση της 28ης Νοέμβρη στην Πάτρα. Απόπειρα η οποία είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό συναδελφισσών.

Τονίζουμε ότι οι ταξικοί αγώνες κι οι απεργίες δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Αντιθέτως, αν στοχεύουν στην ανατροπή των αντεργατικών πολιτικών της κυβέρνησης, αν θέλουν να θέσουν φραγμούς στην εργοδοτική τρομοκρατία και στη λεηλασία της

ζωής μας, δεν μπορεί παρά να στοχεύουν στην ενεργητική κινητοποίηση όσο πλατύτερων αγωνιστικών δυνάμεων, να προωθούν τη συλλογική οργάνωση σε σωματεία -κόντρα στη γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ- και την αλληλεγγύη μεταξύ των αντιστεκόμενων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΤΩΝ

* Την ανακοίνωση συνυπέγραψε ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής και το Ταξικό Μέτωπο – Πρωτοβουλία εργαζομένων στις Συγκοινωνίες

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

10 χρόνια μετά την Εξέγερση του Δεκέμβρη και τις εκατοντάδες μαθητικές καταλήψεις που γέννησε

...να κρατήσουμε τη φλόγα αναμμένη μέσα στα σχολεία

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη είναι χαραγμένη στις μνήμες των πολλών χιλιάδων που την έζησαν κι αποτελεί ένα σύμβολο αντίστασης για τους νεότερους που αναφέρονται σε αυτή. Ξεκίνησε ως οργισμένη απάντηση στην δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου που έγινε στη συμβολή των οδών Τζαβέλλα και Μεσολογγίου στα Εξάρχεια από τους ειδικούς φρουρούς Ε.Κορκονέα και Β.Σαραλιώτη. Μια δολοφονία που ήρθε ως επιστέγασμα της οξυμένης κρατικής επιθετικότητας απέναντι στους αγώνες εκείνης της περιόδου.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη αποτελεί για όλους μας ένα πεδίο έμπνευσης, ένα σημείο που αντιληφθήκαμε το τι μπορεί να συμβεί όταν η κοινωνία πάρει την κατάσταση στα χέρια της και αντισταθεί, ένα κομβικό σημείο για την πολιτικοποίηση και την δράση μας, μια ιστορική στιγμή σύγκρουσης με την κυρίαρχη τάξη και τα τσιράκια της.

Ήμασταν οι μαθητές που καταλάβαμε τα σχολεία, που διαδηλώσαμε μαζί με χιλιάδες άλλους που τους κατέκλυζε η ίδια οργή, που βγήκαμε στο δρόμο για καιρό και μάθαμε ότι μόνο μέσα από τους αγώνες μας μπορούμε να διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει. Οι μαθητές που έμεναν για εβδομάδες μέσα στα σχολεία και διαδήλωναν κάθε μέρα. Ήμασταν οι φοιτητές που κλείσαμε χιλιάδες σχολές, που μετατρέψαμε τα αμφιθέατρα σε πεδία ζύμωσης, ανταλλαγής απόψεων, σε κύτταρα πολιτικοποίησης. Ήμασταν οι εκπαιδευτικοί που σταθήκαμε σαν σύντροφοι και συναγωνιστές πλάι πλάι στο δρόμο με τους μαθητές μας και φάγαμε μαζί το ξύλο και τα δακρυγόνα της αστυνομίας. Ήμασταν όλοι αυτοί που κατέβαιναν στο δρόμο, συγκρουόμασταν με την αστυνομία, καταλαμβάναμε κρατικά κτήρια. Αυτοί που μάθαμε να κερδίζουμε τον φόβο, να ξεπερνάμε την αδράνεια και την πτοπάθεια γιατί γνωρίζαμε ότι είχαμε και άλλους στο πλευρό μας και ότι είχαμε δίκιο. Ήμασταν αυτοί που αργότερα, βρεθήκαμε ξανά στον δρόμο κόντρα στα αντικοινωνικά νομοσχέδια των κυβερνήσεων. Αυτοί που βιώσαμε ξανά την κρατική βία και καταστολή γιατί ορθώσαμε αντίστημα απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, στα μνημόνια, στα αντεργατικά και αντικοινωνικά νομοσχέδια, στους εφαρμοστικούς νόμους.

Είμαστε αυτοί που συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε σε κάθε μέτωπο, επιχειρώντας να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα που μας περιβάλλει. Στα σχολεία και στις σχολές κόντρα στους ταξικούς φραγμούς, στις συγχωνεύσεις-καταργήσεις, στο νομοσχέδιο Γαβρόγλου, στην υποβάθμιση των όρων φοίτησης και ζωής μας, στο χτύπημα του συνδικαλισμού, στο πέταμα χιλιάδων αναπληρωτών στο δρόμο. Αυτοί που οργανώνονται στους χώρους δουλειάς για να αντισταθούν και να διεκδικήσουν συλλογικά ό,τι τους ανήκει, απέναντι στις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών, στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Είμαστε

αυτοί που στήνουν αντιφασιστικά οδοφράγματα ώστε να μην αφήσουμε σπιθαμή γης στους εθνικιστές και τους φασίστες. Αυτοί που βρίσκονται στις γειτονιές και τις πλατείες με τους γείτονες, οικειοποιούνται ξανά το δημόσιο χώρο και αντιστέκονται στη λεηλασία της ζωής τους.

Δεν είμαστε οι «10 κουκουλοφόροι», η εικόνα των «περιθωριακών» που ορίζει η εξουσία για μας. Είμαστε οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, οι αναρχικοί και οι μαθητές, είμαστε πολλοί και τα θέλουμε όλα, είμαστε ο Δεκέμβρης. Γίναμε ένα μαζί με δεκάδες χιλιάδες, μαζί τους χτυπήσαμε τα κρατικά και καπιταλιστικά σύμβολα, κατακτήσαμε τους δρόμους, τα πανεπιστήμια, τα δημαρχεία. Κατακτήσαμε και τη συνείδηση ότι την επόμενη φορά δεν θέλουμε να επιστρέψει κανείς στην κανονικότητα της κρατικής και καπιταλιστικής σήψης.

Το τελευταίο διάστημα επιχειρείται από τη Χρυσή Αυγή και μια σειρά από ακροδεξιές-εθνικιστικές οργανώσεις να οργανώσουν μαθητικές καταλήψεις και κινητοποιήσεις με ξεκάθαρα εθνικιστικό-φασιστικό περιεχόμενο. Με αφορμή το λεγόμενο «Μακεδονικό ζήτημα», παρακολουθούμε μια συντεταγμένη προσπάθεια από τον ακροδεξιό χώρο να παρεισφρήσει στα σχολεία και να διαχύσει το μισαλλόδοξο και ρατσιστικό του δηλητήριο.

Το «Μακεδονικό ζήτημα» αποτέλεσε την αφορμή για τη συσπείρωση των διάφορων εθνικιστικών ομάδων και τη διοργάνωση εθνικιστικών συλλαλητηρίων. Τον τελευταίο χρόνο έχουν πραγματοποιηθεί μια σειρά από φασιστικές-παρακρατικές επιθέσεις σε μετανάστες, σε αγωνιστές, σε καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους αγώνα, με αποκορύφωμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia από μια ομάδα φασιστών που έδρασαν από κοινού με χούλιγκανς ποδοσφαιρικής ομάδας, με εμφανή την αστυνομική κάλυψη.

Απέναντι στην προσπάθεια εμπλοκής των λαών σε πολεμικές συρράξεις και της μετατροπής τους σε κρέας για κανόνια εξαιτίας των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων (σε συνδυασμό με τις προσπάθειες διάφορων εξουσιαστικών μπλοκ για αύξηση της σφαίρας επιρροής τους) να προτάξουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη και τον κοινό αγώνα των λαών έτσι ώστε να μπορούν να ζουν ειρηνικά και αρμονικά καθορίζοντας οι ίδιοι τις ζωές τους μακριά από κάθε είδους «προστάτες».

Απέναντι στην προσπάθεια αποπροσανατολισμού των μαθητών από τα πραγματικά προβλήματα που επιφέρουν οι κυβερνητικές πολιτικές, τα μνημόνια και οι κατευθύνσεις των διεθνών πολιτικών και οικονομικών αφεντικών διαλύοντας το σχολείο, υποβαθμίζοντας ακόμα περισσότερο τους όρους φοίτησης και ζωής και σπέρνοντας την εξαθλίωση και την ανέχεια στη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, να βάλουμε στο προσκή-

Διαδήλωση 6 Δεκέμβρη -Πάτρα

νιο τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας.

Οι μαθητικές -και όχι μόνο- καταλήψεις είναι όπλο στα χέρια όσων αγωνίζονται για μια ζωή με αξιοπρέπεια και όχι ένα μέσο για να διαχύσουν οι νεοναζί τις μισάνθρωπες αντιλήψεις τους. Ένα όπλο αυτών που αγωνίζονται για τη ζωή κόντρα σε όλους αυτούς που σπέρνουν το θάνατο. Οι μαθητικές – φοιτητικές καταλήψεις (μαθητικά 1998-2000, φοιτητικά 2006-2007, 2011, εξέγερση 2008), οι μεγάλοι αγώνες των εκπαιδευτικών αποτελούν κομμάτι της πλούσιας ιστορίας των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Αυτό το νήμα των αγώνων οφείλουμε να πιάσουμε σήμερα και να πετάξουμε τα εθνικιστικά σκουπίδια έξω από τις σχολές και τα σχολεία μας. Με τον κοινό μας αγώνα, μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί να βάλουμε μπροστά τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας, μετατρέποντας τα σχολεία και τις σχολές σε ζωντανά κύτταρα αγώνα, αντίστασης, ζύμωσης και πολιτικοποίησης.

10 χρόνια μετά τη μεγαλειώδη εξέγερση του Δεκέμβρη συνεχίζουμε να παλεύουμε απέναντι σε ότι διαλύει τις ζωές μας, 10 χρόνια μετά τις χιλιάδες καταλήψεις και κινητοποιήσεις των

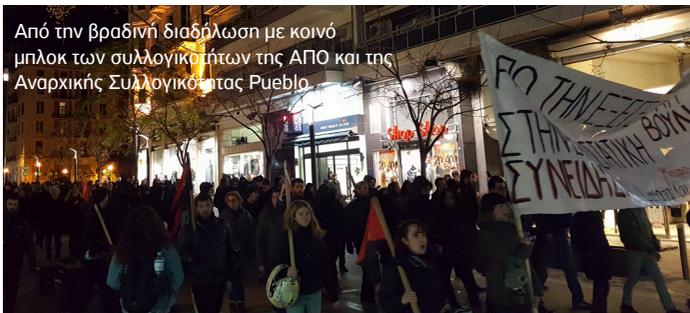
μαθητών να πιάσουμε ξανά το νήμα του αγώνα, της αντίστασης και της διεκδίκησης. Να μην αφήσουμε κανένα χώρο στον εθνικιστικό εσμό. Να τους τσακίσουμε στις γειτονιές, στις πλατείες, στα σχολεία, στις σχολές, στους χώρους δουλειάς και όπου αλλού πάνε να σηκώσουν κεφάλι.

Συνεχίζουμε να παλεύουμε για τις νέες εξεγέρσεις αλλά και για το ξεπέρασμά τους. Γιατί το όραμά μας δε σταματά στο ξέσπασμα της αυθόρμητης εξέγερσης. Δεν δικαιώνεται με τίποτα λιγότερο από την κοινωνική επανάσταση, την καθολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας νέας αταξικής κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
Για την Κοινωνία της Ισότητας, της
Αλληλεγγύης και της Ελευθερίας
Για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”
μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Θεσσαλονίκη

Από την βραδινή διαδήλωση με κοινό μπλοκ των συλλογικοτήτων της ΑΠΟ και της Αναρχικής Συλλογικότητας Pueblo

Αθήνα

Πρωινή μαθητική πορεία - από το μπλοκ της Συνέλευσης Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο

Από την πρωινή διαδήλωση όπου σπηρίχθηκαν τα αναρχικά (μαθητικά και φοιτητικά) μπλοκ.

απογευματινή πορεία από τα Προπύλαια. Από το μπλοκ του Τοπικού συντονισμού Αθήνας -ΑΠΟ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΝΩΣΕΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ G20 ΣΤΟ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ

Μπροστά στις κατασταλτικές επιχειρήσεις της αστυνομίας εναντίον ελευθεριακών χώρων, καταγγέλλουμε την προσπάθεια κοινωνικού και μιντιακού στιγματισμού του αναρχισμού ως του νέου δημόσιου εχθρού. Καταδικάζουμε το κνηγί μαγισσών, τις κατασταλτικές επιθέσεις και τις πολιτικές διώξεις για να ποινικοποιηθεί το δικαίωμα της κοινωνικής διαμαρτυρίας και να αποσπαστεί η προσοχή από την λεηλασία που εξελίσσεται.

Τα τελευταία γεγονότα σηματοδοτούν τη συνέχεια των κρατικών πολιτικών όσον αφορά την ένταση της στρατιωτικοποίησης, τη θεμελίωση του φόβου και τη φυλάκιση των κοινωνικών αγωνιστών. Σε αυτή τη συγκυρία, συμπίπτουν με τις προετοιμασίες της οχύρωσης και “ασφαλούς διεξαγωγής” της επόμενης συνόδου των G20 στο Μπου-

ένος Άιρες, μια στιγμή που η κυβέρνηση θέλει να δείξει στους εγκληματίες του παγκόσμιου κεφαλαίου την ικανότητά της να ελέγχει ένα λαό που οι πολιτικές της καταδικάζουν στη φτώχεια και την καταπίεση.

Στον χαρακτηρισμό “τρομοκράτες ή εισβολείς” που ήδη επιβάλλεται στους πρόσφυγες και στους μουσουλμάνους, τώρα προστίθενται και οι αναρχικοί. Δεν μπορούν να εξουδετερώσουν τον τρόπο ζωής και οργάνωσης όποιου αγωνίζεται ενάντια στην εκμετάλλευση, την ατομική ιδιοκτησία και τους ιεραρχικούς θεσμούς, επιδιώκοντας ταυτόχρονα μεγαλύτερη ελευθερία μέσα από την εξάπλωση της ελεύθερης σκέψης, την αλληλοβοήθεια, την οριζοντιότητα και την αυτοδιαχείριση. Αξίες για τις οποίες δίνουμε μάχες στους χώρους που δημιουργούμε συλλογικά.

Η ιστορία έχει δείξει ότι η ελευθεριακή δυναμική αντέχει.

Ελευθεριακή Ομοσπονδία Αργεντινής
(Federación Libertaria Argentina – IFA)
[Μετάφραση: Ερ.]

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Ο αλβανός εργάτης γης Petrit Zifle δολοφονήθηκε από τον χρυσαυγίτη Δ. Κουρή στη Λευκίμμη Κέρκυρας το ξημέρωμα της 26^{ης} Νοέμβρη 2018

Πυροβολήθηκε εκδικητικά με καρμπίνα ενώ περπατούσε στο δρόμο, γιατί νωρίτερα υπερασπίστηκε τη θέση και την αξιοπρέπειά του ως μετανάστης εργάτης απέναντι στην ρατσιστική και εθνικιστική επιθετικότητα του συγκεκριμένου ναζιστή.

Αυτή η δολοφονία έρχεται ως συνέχεια σειράς δολοφονικών επιθέσεων που έχουν πραγματοποιήσει οι φασίστες σε αγωνιστές, μετανάστες και πρόσφυγες τα τελευταία χρόνια, στοιχισμένοι ως παρακρατικοί λακέδες πίσω από τις κεντρικές κρατικές στοχεύσεις. Είναι απότοκο της συστηματικής κρατικής προπαγάνδας που αναπτύσσεται όλη την τελευταία περίοδο, έχοντας ως αφορμή την ανακίνηση του μακεδονικού ζητήματος και συντηρείται με αμείωτη ένταση αξιοποιώντας επιπλέον κάθε αφορμή, όπως την περίπτωση του εθνικιστή Κατσιφά. Απότοκο της συστηματικής καλλιέργειας της μισαλλοδοξίας,

του εθνικισμού και του ρατσισμού. Της ανάσχυσης και διέγερσης των πιο αντιδραστικών, κανιβαλικών και σκοτεινών κοινωνικών αντανακλαστικών. Της νομιμοποίησης και αποθράσυνσης στο δημόσιο χώρο των φασιστών και ναζιστών, των πλέον αξιοποιήσιμων από το σύστημα και αυθεντικών εκφραστών αυτών των ιδεολογημάτων.

Η στοχοποίηση και δολοφονία του μετανάστη εργάτη απορρέει από το ίδιο το κράτος και απευθύνεται πολύ ευρύτερα, στο σύνολο των αγωνιζόμενων, των εκμεταλλευόμενων, των καταπιεσμένων και των αντιστάσεων τους. Αποτελεί μέρος της διαρκούς επιχείρησης συγκρότησης ενός αντεπαναστατικού φασιστικού πόλου στο δρόμο, στην υπηρεσία του καθεστώτος, ως κρίσιμου παράγοντα για την απρόσκοπτη επιβολή των όρων λεηλασίας της κοινωνίας και της φύσης και την επιβίωση του πολιτικοοικονομικού συστήματος που βρίσκεται σε βαθειά και συνολική κρίση.

Επιπλέον, στην παρούσα πολιτική συγκυρία, το καθεστώς αξιοποιεί την “αριστερή” πολιτική διαχείριση προωθώντας παράλληλα με το χτύπημα, την ενσωμάτωση και τον παροπλισμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, τον συγχρωτισμό της διάχυτης αντικυβερνητικής κοινωνικής αγανάκτησης με τη φασιστική ρητορική του εθνικισμού, του ρατσισμού, της μισαλλοδοξίας και της ασφάλειας, προσβλέποντας στο άπλωμα της επιρροής της. Την ίδια στιγμή που η κυβερνώσα αριστερά, ως η άλλη όψη του σύγχρονου κρατικού ολοκληρωτισμού, απονοματοδοτεί, ευτελίζει και διασύρει τις πανανθρώπινες αξίες της αλληλεγγύης, του ανθρωπισμού και της ισότητας.

Ωστόσο, ενάντια σε αυτήν τη συνθήκη, στις κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις, στις δολοφονίες του Πετρίτ, του Ζακ, του Σαχζάντ, του Παύλου και στην συνολική επιχείρηση επιστράτευσης του εθνικιστικού και φασιστικού εσμού, υψώνονται αναχώματα τόσο από αναρχικούς όσο και από πλήθος άλλων αγωνιστών της βάσης. Όπως οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στη πόλη της Κέρκυρας και στη Λευκίμμη, τα αντιεθνικιστικά μπλόκα στη Θεσ/νίκη και στην Αθήνα πέρυσι, οι δεκάδες κινητοποιήσεις πρόσφατα ενάντια στη διάχυση του εθνικισμού στα σχολεία, οι καθημερινές μάχες που δίνει ο κόσμος του αγώνα σε κάθε πεδίο της κοινωνικής και ταξικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Μικρές και μεγάλες μάχες για τη ζωή και την αξιοπρέπεια που κρατούν ανοικτό το δρόμο για τη διεθνιστική κοινωνική και ταξική αντεπίθεση στον χρεοκοπημένο κόσμο της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ,
ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση |
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ - PETRIT ZIFLE

Τον Γενάρη του 2013 πέφτει νεκρός ο μετανάστης-εργάτης Σαχζατ Λουκμάν από τα μαχαίρια των φασιστών Χρίστο Στεργίου και Διονύση Λιακόπουλο. Η δολοφονία του αποτελεί το αποκορύφωμα των δεκάδων νεοναζιστικών επιθέσεων σε βάρους μεταναστών, προσφύγων και αγωνιστών εκείνης της περιόδου. Μια περίοδος η οποία ολοκληρώθηκε με τη δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα, τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου στο Κερατσίνι, από νεοναζιστικό τάγμα εφόδου της Χ.Α.

Στις 25 Νοέμβρη του 2018, δολοφονείται στη Λευκίμμη της Κέρκυρας, ο αλβανικός καταγωγής-εργάτης γης Petrit Zifle από τον φασίστα και μέλος της Χ.Α. (εκλογικό της αντιπροσωπεία) Δημήτρη Κουρή, επειδή τόλμησε να σταθεί απέναντι στην εθνικιστική ρητορική του νεοναζιστικού εσμού.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ-ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Μέσω της προώθησης του ρατσισμού, του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας από κρατικούς θεσμούς (Μ.Μ.Ε, κόμματα, εκκλησία) με αφορμή την ανακίνηση του «μακεδονικού ζητήματος» επιχειρείται η συγκρότηση ενός αντεπαναστατικού φασιστικού πόλου στον δρόμο, στην υπηρεσία του συστήματος, ως κρίσιμου παράγοντα για την απρόσκοπτη επιβολή των όρων λεηλασίας της κοινωνίας και της φύσης. Έτσι, παρακρατικές-φασιστικές ομάδες επανεμφανίζονται στο δημόσιο πεδίο, επικερδώς να διακλύσουν το ρατσιστικό και φασιστικό μίσος (ακόμα και στα σχολεία), αλλά και με την κήλυψη των αστυνομικών δυνάμεων επιτίθενται σε καταλήψεις και χώρους αγώνα, όπως ο εμπορικός της κατάληψης Libertatia τον Γενάρη του 2018, η δολοφονική επίθεση στον Ε.Κ.Χ. Φαβέλα στον Πειραιά και στην κατάληψη του πρώην ΠΙΚΠΑ στα Άνω Πετράλωνα, οι επανειλημμένες επιθέσεις στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 και ο εμπορικός του Πλαθού Νεκροταμείου στην Αλεξανδρούπολη.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Απέναντι στο κράτος και τον καπιταλισμό, στον εθνικισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό και την νομιμοποίηση της παρακρατικής βίας των φασιστών, στέκεται και θα συνεχίσει να στέκεται ο κόσμος των από τα κάτω και αδύναμων κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιοδήποτε κυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει φραγμό στον φασισμό, να αγωνιστούμε αλληλεγγύη, μαχητικά με όλο μας τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη. Να αγωνιστούμε από κοινού μετανάστες/στρίες, εργαζόμενοι/ες, άνεργοι/ες, φοιτητές/στρίες, μαθητές/στρίες και νεοθιαύεις για την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας αλληλεγγύης, ισότητας, ελευθερίας, μακριά από επιλήσους και καταυθινόμενους από τα πάνω διαχωρισμούς.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
9:00, ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
12:00, ΠΛ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίνοια | Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χεραφέτηση
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 | Ομάδα Αδράστεια

Η δίκη των 21 κατηγορούμενων συντρόφων της αντιφασιστικής μοτοπορείας αναβλήθηκε για τις 4 Μάρτη 2019. Η δίκη των μπάτσων βασανιστών των συλληφθέντων που ξεκίνησε στις 29 Νοέμβρη θα συνεχιστεί στις 18 Φλεβάρη 2019.

Στις 30 Σεπτέμβρη του 2012 πραγματοποιείται μαζική αντιφασιστική μοτοπορεία στην ευρύτερη περιοχή της πλατείας Αμερικής και του Αγίου Παντελεήμονα, ενάντια στις συνεχείς άγριες ρατσιστικές επιθέσεις κατά μεταναστών, που λαμβάνουν χώρα εκείνο το διάστημα από ομάδες φασιστών, με την κάλυψη της ΕΛ.ΑΣ. Ομάδα φασιστοειδών γνωστή για τη δράση τους στην περιοχή, εντοπίστηκε και απωθήθηκε από την αντιφασιστική μοτοπορεία και ακολούθησε γενικευμένη και λυσσαλέα επιχείρηση από την αστυνομία, με σκοπό την διάλυσή της. Αποτέλεσμα της επίθεσης είναι η σύλληψη 15 αντιφασιστών/τριών, οι οποίοι βασανίζονται από την ώρα της σύλληψής τους και για ώρες στην ΓΑΔΑ, καθώς και η σύλληψη 6 ακόμα συντρόφων που κατηγορούνται με βάση τους αριθμούς πινακίδων οχημάτων που εγκαταλείφθηκαν κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης.

Στις 12 Νοεμβρίου ξεκινάει η πρώτη δίκη της αντιφασιστικής μοτοπορείας με 21 συντρόφους κατηγορούμενους ενώ ακολουθεί στις 29 Νοεμβρίου η δίκη που αφορά την υπόθεση για τα βασανιστήρια που υπέστησαν οι 15 συλληφθέντες στην ΓΑΔΑ. Οι δύο αυτές δίκες πραγματοποιούνται σε μια περίοδο γενικευμένης συστημικής κρίσης, όπου κράτος και κεφάλαιο εντείνουν τον πόλεμο που έχουν κηρύξει στους από τα κάτω, αποσκοπώντας στην περαιτέρω φτωχοποίηση και εξαθλίωσή τους. Μια συνθήκη η οποία αναπόφευκτα σηματοδοτεί τη βίαιη καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που αποτελούν ανάχωμα στην επέλαση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Αρωγοί κράτους και κεφαλαίου στις κατασταλτικές αυτές στοχεύσεις, αποτελούν οι φασίστες, οι οποίοι λειτουργώντας ως εφεδρεία του συστήματος και παίζοντας τον αντεπαναστατικό και παρακρατικό τους ρόλο εξαπολύουν πογκρόμ εναντίον μεταναστών και επιτίθενται σε καταλήψεις και εστίες αγώνα έχοντας φυσικά και την αμέριστη κάλυψη των αστυνομικών δυνάμεων.

Απέναντι σε κράτος και φασίστες, ο αντιφασιστικός αγώνας, αυτοοργανωμένα και έξω από θεσμούς και κόμματα, θέτει ισχυρό φραγμό στην επιβολή των φασιστικών συμμοριών στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στους δρόμους, στις πλατείες. Γι' αυτόν τον λόγο η αντιφασιστική μοτοπορεία, ως αναπόσπαστο κομμάτι του αντιφασιστικού αγώνα, χτυπήθηκε και διαλύθηκε με τόση μανία. Η άγρια επίθεση από την ομάδα ΔΕΛΤΑ και οι βασανισμοί που ακολούθησαν σκοπό είχαν, τόσο να τρομοκρατήσουν τον κόσμο του αγώνα, όσο και να ανακόψουν την αντιφασιστική δράση και να κάμψουν την αντίσταση απέναντι στους φασίστες και τους κρατικούς τους εντολοδόχους.

Ως Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στηρίζουμε το δημόσιο κάλεσμα της Συνέλευσης Κατηγορουμένων της Αντιφασιστικής Μοτοπορείας στις δύο επερχόμενες δίκες για να ενισχυθεί έτσι ο αντιφασιστικός-αντικρατικός αγώνας και λόγος. Χωρίς να στηριζόμαστε στην αυταπάτη ότι ο φασισμός των επίσημων κρατικών ή ανεπίσημων παρακρατικών

ταγμάτων εφόδου μπορεί να καταπολεμηθεί στις δικαστικές αίθουσες, αλλά μόνο στο δρόμο του αγώνα. Η παρουσία του κινήματος σε αυτή τη δίκη θα αποτελέσει ακόμα ένα πεδίο αντιπαράθεσης με την κρατική καταστολή και τις φασιστικές συμμορίες.

Ο αντιφασιστικός αγώνας είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο. Ο

αντιφασισμός των από τα κάτω, ξεπερνά την ανάθεση, τη θεσμική διαμεσολάβηση, τον δήθεν καθεστωτικό «αντιφασισμό». Διεξάγεται αυτοοργανωμένα, οριζόντια, μαχητικά στους δρόμους, στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές, στα σχολεία, τις σχολές.

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Ο εθνικισμός είναι ενιαίος και αδιάρητος παντού. Δεν αποτελεί καμία ιδεολογία, υπάρχει σε όλες τις χώρες γιατί είναι απαραίτητος για την προστασία των αφεντικών. Γι' αυτό αλληλοτροφοδοτείται. Ο ένας φασίστας δεικνύει τον άλλο -όμοιο του- στην απέναντι πλευρά ώστε να συνεχίσει ο φασισμός να σφάζει φτωχούς και τα αφεντικά να συνεχίζουν να κοιμούνται ήσυχα. Ένα από τα πιο παλιά κόμματα των Ιακωβίτων για να συνεχίσει: το διαίρει και βασίλευε. Να δημιουργούν μια φανταστική εικόνα ψευτικής ενότητας μεταξύ των δήμιων και των θυμάτων

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΣΗΗ

..δεν πρέπει να ξεκινάμε. Ο εκθρόνισ. Χρυσός Αυγής και των φασιστών δεν είναι μόνο ο ξένος. Είμαστε όλοι εμείς, κομμάτι της κοινωνικής βάσης, που είμαστε ενάντια στα σχέδια της κυριαρχίας- οι πλιβείοι. Οι φασίστες έρχονται σαν φαντάσματα ενός σκατοβιολογικού παρελθόντος να επαναφέρουν μεσαιωνικές καταστάσεις, πουλώντας τις σαν λύσεις. Το ξέρουμε καλά όμως ότι είναι παίρματα των αφεντικών και μητράοι του χρεοκοπημένου συστήματος. Είς συστήματος, που εμείς ως αναρχικοί προσπαθούμε να συντρίψουμε μαζί με τα παραλείδια του, τους φασίστες. Πάνω στα συντρίμμια τους καλοχάσαμε, λοιπόν, να οικοδομήσουμε το νέο κόσμο. Της αλληλεγγύης, της ισότητας, της αξιοπρέπειας.

η ΔΗΜΗΛΕΓΓΥΗ, το όηλο μας

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ στους Αντιφασίστες για την παρέμβαση στα γραφεία της Χρυσής Αυγής κάλεσμα στα Δικαστήρια **ΔΕΥΤΕΡΑ 21/1 9.00**

συνολικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ο.Σ. **Α** ΜΑΥΡΟ & ΚΟΚΚΙΝΟ

25^Η ΝΟΕΜΒΡΗ ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Η 25η Νοέμβρη έχει οριστεί από τον ΗΟΗΕ ως παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών. Καθιερώθηκε το 1991, 31 χρόνια μετά τη δολοφονία τριών αντιδικτατορικών αγωνιστριών, των αδελφών Μινέρβα, Πάτρια και Μαρία-Τερέζα Μιραμπάλ από τους άντρες της ασφάλειας του δικτάτορα Τρουχίγιο στον Άγιο Δομίνικο.

Η πατριαρχία αποτελεί ένα από τα θεμέλια του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του. Η ένταση της βίας που δεχόμαστε από τους κυρίαρχους σε όλα τα πεδία της καθημερινής ζωής δεν θα μπορούσε να διαφέρει από την ένταση και της πατριαρχικής βίας. Οι ίδιοι θεσμοί και οι μηχανισμοί τους που καλλιεργούν, επιβάλλουν και συντηρούν την έμφυλη βία παρουσιάζονται σήμερα ως οι υπέρμαχοι της εξάλειψής της. Είναι οι ίδιοι μηχανισμοί που αθρώνουν βιαστές, που καταδικάζουν τις γυναίκες που αντιστέκονται στο βιασμό τους, που διαπομπεύουν και κρατούν έγκλειστες οροθετικές γυναίκες, που απολύουν εγκύους, που διαμορφώνουν ένα ειδικό καθεστώς εκμετάλλευσης των γυναικών στους χώρους δουλειάς, που καταστέλλουν και επιτίθενται με αγριότητα στις αγωνιζόμενες γυναίκες, οι οποίες ορθώνουν ανάστημα απέναντι στην αδικία και στην εκμετάλλευση, που σπρωκτούν και κρατούν έγκλειστες χιλιάδες μετανάστριες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε άθλιες συνθήκες, που εδραιώνουν ένα διεθνές σκλαβοπάζαρο καταναγκαστικής πορνείας γυναικών και παιδιών με τα κυκλώματα trafficking, που αθρώνουν όσους τα διευθύνουν -όπως στη περίπτωση του ιδιοκτήτη της επιχείρησης «Χωριάτικο»-, που λιντσάρουν τον οροθετικό ακτιβιστή της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας Ζακ Κωστόπουλο/Zackie Oh και που τελικά το μόνο που κάνουν είναι να προωθούν τη βία του ισχυρού απέναντι στον αδύναμο, αυτού δηλαδή που βρίσκεται στη βάση της κοινωνικής και ταξικής πυραμίδας.

Η καθεστωτική καθιέρωση τέτοιων ημερών αποτελεί για εμάς άλλη μια προσπάθεια να διαστρεβλωθεί η υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης. Από τη μία επιχειρείται η αποσιώπηση αιματηρών γυναικείων αγώνων στη λήθη της ιστορίας και από την άλλη η απονομηματοδότησή τους ως αίτημα για ισότιμη διαχείριση της εξουσίας. Ως εκ τούτου, γυναικείοι αγώνες επιχειρείται να αφομοιωθούν από τα πάνω, οδηγώντας στο να αναρριχώνται γυναίκες στις δομές εξουσίας καταλαμβάνοντας θέσεις που ουδεμία σχέση έχουν με τα συμφέροντα των καταπιεσμένων, αλλά αντίθετα συνδράμουν στην εξόντωσή τους. Παραδείγματα αποτελούν η υποργός εργασίας Αχτσιόγλου, καθώς και η υποργός και υφυπουργός "προσασίας του πολίτη" Γεροβασίλη και Παπακώστα, που αυτή τη στιγμή ξεπλένουν όλα τα εγκλήματα του εξουσιαστικού συστήματος, το οποίο μέσα στην αποσύνθεσή του επιτίθεται με ακόμη μεγαλύτερη αγριότητα στο μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας. Τα πληβειακά στρώματα αντιμετωπίζονται ως πλεονάζοντες πληθυσμοί και εξοντώνονται, ενώ όσες και όσοι αγωνίζονται ενάντια στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, την υποταγή και το θάνατο καταστέλλονται βίαια, ψεκάζονται με τόνους χημικών, ξυλοκοπούνται, διώκονται, συλλαμβάνονται, δολοφονούνται ή βασανίζονται στα αστυνομικά τμήματα.

Δεν είναι μακριά το 2012, όπου στο κέντρο της Αθήνας, αντιφασιστική μοτοπορεία που πραγματοποιήθηκε σε ένδειξη αλληλεγγύης στους μετανάστες και ενάντια στις ναζιστικές παρακρατικές συμμορίες, χτυπιέται άγρια από τις δυνάμεις της αστυνομίας, τόσο στο δρόμο όσο και ώρες μετά, κατά την κράτηση συλληφθεισών και συλληφθέντων στην ασφάλεια. Οι μπάσοι-βασανιστές έσβηναν πάνω τους τσιγάρα και τους απειλούσαν με κάθε τρόπο, μεταξύ άλλων φωτογραφίζοντάς τους και δηλώνοντας ότι τα στοιχεία τους θα παραδοθούν

στη Χρυσή Αυγή. Δηλαδή σε αυτούς που λίγους μήνες αργότερα δολοφόνησαν τον Παύλο Φύσσα, με την κάλυψη της αστυνομίας. Για τις συντρόφισσες επιφυλασσόταν "ειδική μεταχείριση" με χλευασμούς και σωματική βία, με τα οποία οι βασανιστές εξαπέλυαν διαρκώς το σεξιστικό τους μένος εις βάρος τους. Στις 29 Νοέμβρη δικάζονται οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΕΛΤΑ για τα βασανιστήρια σε βάρος των 15 συλληφθέντων της αντιφασιστικής μοτοπορείας. Σε αυτή τη δίκη οι συλληφθέντες δίνουν ακόμη μία μάχη απέναντι στους βασανιστές τους, στέκονται με το κεφάλι ψηλά και στήνουν ακόμη ένα ανάχωμα απέναντι στην κρατική βία, την ανοχή, τη σιωπή και τη λήθη.

Ως αγωνιζόμενες, ως αναρχικές και ως γυναίκες δεν έχουμε παρά να σταθούμε αλληλέγγυες στους 15 συντρόφους και συντρόφισσες. Δεν έχουμε παρά να σταθούμε αλληλέγγυες η μία στην άλλη και όλες μαζί να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε απ' άκρη σ' άκρη σε όλη τη γη μαζί με όλους τους καταπιεσμένους αυτού του κόσμου απέναντι στους καθημερινούς μας δυνάστες. Δεν έχουμε παρά να σταθούμε μαζί με τα λόγια και τις δράσεις των αγωνιζόμενων γυναικών και να χαιρετίσουμε τους αγώνες τους σε όλη τη γη. Εμπνεόμενες από τις αιματηρές απεργίες των μεταναστριών στις ΗΠΑ του 19ου αι. ως τις Mujeres Libres της Ισπανικής Επανάστασης, από τις Ζαπατίστριες στην Τσιάπας ως τις αντάρτισσες στη Ροζάβα και από τις γυναίκες αγωνίστριες στην Τουρκία και στις ΗΠΑ, αγωνιζόμαστε για να ανατρέψουμε το σάπιο κόσμο της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού και να οικοδομήσουμε στα συντρίμια του αυτόν της κοινωνικής ισότητας, της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, αυτόν της γυναικείας χειραφέτησης, της κοινωνικής αυτοδιεύθυνσης, της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία
Α.Π.Ο. | Ο.Σ.

Ενημέρωση από τις κινητοποιήσεις της Ομάδας Εναντία στην Πατριαρχία-Α.Π.Ο. σε Αθήνα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη για την 25η Νοέμβρη

Ως ομάδα ενάντια στην πατριαρχία, συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις σε Αθήνα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη με αφορμή την “ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών”.

Στις 24 Νοέμβρη στην Αθήνα, συμμετείχαμε στην πορεία κατά της έμφυλης βίας με πανό «Ενάντια σε κράτος και πατριαρχία – για τη Χειραφέτηση και την Αναρχία» και πορευτήκαμε από κοινού με το πανό των αναρχικών συντροφισσών ενάντια στην πατριαρχία «Η έμφυλη βία είναι καθεστώς όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός». Στη συγκέντρωση της Καπνικαρέας, δηλαδή πριν ξεκινήσει η πορεία, φωνάχτηκαν συνθήματα έξω από τον φούρνο «Αττικά» -θυγατρική του «Χωριάτικου»- ιδιοκτησίας του επιχειρηματία Γιαννακόπουλου, υπεύθυνου για δουλεμπόριο γυναικών: «Αττικά – Χωριάτικο δεν είναι αρτοποιεία, κρύβουνε το trafficking, τη σύγχρονη δουλεία». Στην πορεία φωνάζονταν συνθήματα όπως: «Η έμφυλη βία της αστυνομίας δείχνει τον “φεμινισμό” της κυριαρχίας», «Από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία αγώνες γυναικών για την ελευθερία», «Η ελευθερία δεν δίνεται με νόμους, με αγώνες απ’ τα κάτω κερδίζεται στους δρόμους», «Πρόσφυγες εργάτριες της γης οι κολασμένες, το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένες», «Στην Ομόνοια δεν έγινε ληστεία, κράτος και αφεντικά κάναν δολοφονία». Το αναρχικό μπλοκ κατέληξε στην πλατεία Εξαρχείων, στη συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοπορείας.

Στην Πάτρα, το πρωί της 25ης Νοέμβρη, συμμετείχαμε στη συγκέντρωση που είχε καλεστεί από την πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία. Με πανό της πρωτοβουλίας που έγραφε: “Η έμφυλη βία είναι καθεστώς, όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός”, μοιράστηκαν κείμενα της πρωτοβουλίας και της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία της Α.Π.Ο. και πετάχτηκαν τρικάκια. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από περίπου 30 άτομα, ενώ υπήρχε τραπέζακι με έντυπο υλικό και των δύο υποκειμένων σχετικά με το ζήτημα της γυναικείας χειραφέτησης.

Στη Θεσσαλονίκη, το πρωί της 25ης Νοέμβρη στηρίξαμε τη μικροφωνική συγκέντρωση που είχε καλεστεί από την «πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία». Με πανό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία που έγραφε «Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ | ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ» και της πρωτοβουλίας γυναικών που έλεγε «Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΜΦΥΛΗΣ ΒΙΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» μοιράσαμε κείμενα της πρωτοβουλίας και της ομάδας της Α.Π.Ο. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από 20-25 άτομα, κατά τη διάρκεια της οποίας φωνάχτηκαν συνθήματα για τη γυναικεία χειραφέτηση και κατά της έμφυλης βίας και πετάχτηκαν τρικάκια, ενώ υπήρχε έντυπο υλικό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία και της πρωτοβουλίας γυναικών.

Χαιρετίζουμε τις παρεμβάσεις που πραγματοποιήσαν συντρόφισσες σε διάφορες εκδηλώσεις που οργάνωσαν θεσμικοί φορείς σε Αθήνα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη, καταδεικνύοντας με τον λόγο και την κίνησή τους την υποκρισία να μιλούν για την εξάλειψη της έμφυλης βίας οι ίδιοι οι θεσμοί που αποτελούν μέρος του εξουσιαστικού συστήματος που την γεννά και την αναπαράγει, και αναδεικνύοντας τη θέση πως η μόνη ρεαλιστική λύση για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών είναι ο συνολικός αγώνας για την εξάλειψη του ίδιου του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού:

- την παρέμβαση των αναρχικών συντροφισσών ενάντια στην πατριαρχία στο **Μέγαρο Μουσικής** στην Αθήνα, όπου με πανό, συνθήματα και τρικάκια διέκοψαν την ομιλία κατά την έναρξη εκδήλωσης-συναυλίας που οργάνωσε η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του υπουργείου εσωτερικών
- την παρέμβαση της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία στην Πάτρα με πανό, συνθήματα και τρικάκια στο **ξενοδοχείο “Patras Palace”**, όπου διεξαγόταν διημερίδα οργανωμένη από την Ένωση Γυναικών Ελλάδος και τον Σύλλογο Επιστημόνων Μαιών-Μαιευτών Πάτρας σε συνεργασία με την περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Εκεί οι συντρόφισσες διέκοψαν την ομιλία «Το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών», που διεξήγαγε το Συμβουλευτικό Κέντρο Πάτρας της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων του υπουργείου εσωτερικών

- την παρέμβαση της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία στη Θεσσαλονίκη, που διέκοψε ομιλίες σε σεμινάριο για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών που διοργάνωνε η Μ.Κ.Ο. «Σύμπραξη για το Κοινωνικό Φύλο» και το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας και που ανάμεσα στους ομιλητές ήταν και μία αστυνομός του τμήματος αντιμετώπισης ρατσιστικής βίας.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στις συντρόφισσες και τους συντρόφους της αντιφασιστικής μοτοπορείας που χτυπήθηκε το 2012 από την αστυνομία, οι οποίοι θα σταθούν απέναντι στους μπάτσους βασανιστές τους στη δίκη που αναβλήθηκε για τις 18/2/2019.

παρέμβαση έξω από το φούρνο "ΑΤΤΙΚΑ" στην Καπνικαρέα, 24 Νοέμβρη '18

συγκέντρωση -Πάτρα 25 Νοέμβρη '18

παρέμβαση στο Μέγαρο Μουσικής 22 Νοέμβρη '18- Αθήνα

παρέμβαση στο ξενοδοχείο "Patras Palace" - 24 Νοέμβρη - Πάτρα

μικροφωνική συγκέντρωση Θεσσαλονίκη, 25 Νοέμβρη '18

ΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ !

*άρθρο που δημοσιεύτηκε στο 46^ο τεύχος της Meydan και μας στάλθηκε από τους συντρόφους της Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης (DAF) από την Τουρκία για τη δημοσίευσή του στο Γη&Ελευθερία

Τα μέλη των υπουργικών συμβουλίων έχουν μια κοινή παραδοχή. Κανείς δεν χρησιμοποιεί τη λέξη «κρίση», μη θέλοντας να βγουν εκτός γραμμής εφόσον έτσι έχει πει ο Ταγίπ Ερντογάν. Είναι σαν τα βιβλία προσωπικής ανελίξης: αν σκέφτεσαι αισιόδοξα, τότε όλα είναι αισιόδοξα! Αν λες ότι δεν υπάρχει κρίση, τότε δεν υπάρχει κρίση. Η πολιτική του διαλόγου: απλώς δεν θέλουν να υπάρχει! Προσπαθούν να αποφύγουν την κρίση μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Αν το νόμισμά σου έχει υποτιμηθεί κατά 45% μέσα σε ένα χρόνο, ο πληθωρισμός έχει φτάσει στο 17.9%, το επιτόκιο δανεισμού στο 6.25% και τα ποσοστά ανεργίας έχουν ανέβει στο 15%, δημιουργούνται αυξήσεις τιμών σε διάφορα προϊόντα και μυστικές στρατηγικές "επιστήμες των αυξήσεων". Ο Υπουργός του Δημοσίου Ταμείου, ο οποίος είναι γαμπρός του Προέδρου μιλάει για βραχυπρόσθεσμα, μεσοπρόσθεσμα και μακροπρόσθεσμα προγράμματα. Δημιουργήθηκε το λεγόμενο Γραφείο Κόστους και Μεταρρυθμίσεων για να διαχειρίζεται τις πολιτικές λιτότητας: Για την αντιμετώπιση της κρίσης που όπως ισχυρίζονται πηγάζει από τις Ηνωμένες Πολιτείες ψάχνουν λύση με την McKinsey, μια εταιρεία οικονομικών συμβούλων αμερικάνικης προέλευσης: Αν οι απολύσεις, το κλεισίμο επιχειρήσεων και γενική ύφεση στους μισθούς έχουν αυξηθεί, αν οι ανατιμήσεις διαφόρων προϊόντων από το ψωμί μέχρι τις ντομάτες, το ρεύμα και το φυσικό αέριο δεν είναι απλά πρωτάκουστες, αλλά βρισκόμαστε και σε μία κατάσταση που δεν μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες μας, τότε υπάρχει «κρίση». Ο πρώτος νόμος της θερμοδυναμικής λέει ότι η ενέργεια δεν μπορεί να δημιουργηθεί από το τίποτα, ούτε και να καταστραφεί. Με όλα αυτά τα ξεκάθαρα δεδομένα, όσοι ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει κρίση προσπαθούν απλά να τη συγκαλύψουν.

Αυτοί που έκαigan τα χρήματά τους ή έσπαgan τα iPhones τους σε ένδειξη διαμαρτυρίας πέρυσιν, σήμερα παρακολουθούν σιωπηλά τα γεγονότα. Δεν υπάρχει καμία κρίση όταν δεν αναρωτιόμαστε καν για ποιο λόγο έχουμε παραδώσει την οικονομία μας σε μία Αμερικάνικη εταιρεία.

Όμως η πραγματική οικονομική κατάσταση δεν είναι και τόσο ελπιδοφόρα. Ο Ερντογάν, ο οποίος έχει ορίσει τον εαυτό του ως τη μόνη δύναμη στην οικονομία, προσπαθεί να σώσει την κατάσταση, αναλαμβάνοντας και τις αρμοδιότητες των κρατικών επενδύσεων. Γι' αυτόν το λόγο έχει αρχίσει να δείχνει ενδιαφέρον στην ανάπτυξη σχέσεων με χώρες όπως η Βενεζουέλα και το Κατάρ, για χάρη του «ζεστού» χρήματος. Παράλληλα έχει εστιάσει την προσοχή του στα χρήματα που προέρχονται από ιδιοκτήτες γης με πρόσημα την αποκατάσταση της ειρήνης.

Κυνηγώντας ψήφους για τις προηγούμενες εκλογές ο Ερντογάν έλεγε, «υποστηρίξτε τους αδερφούς σας και λάβετε υπ' όψιν σας το ξένο συνάλλαγμα και το επιτόκιο» και τώρα σκέφτεται πώς θα μπορέσει να ξεφύγει από αυτήν την θέση. Όπως έκανε πάντοτε,

Η Ένωση Νέων Εργαζομένων μαζί με χιλιάδες άλλους ανθρώπους διαδήλωσαν στις 22 δεκέμβρη στο Bakirköy, ενάντια στο αυξανόμενο κόστος διαβίωσης, με σύνθημα "Δεν είμαστε σκλάβοι, είμαστε εργάτες, είμαστε δυνατοί".

ακόμη μία φορά κατηγορεί άλλους για την κατάσταση της οικονομίας. Έτσι, πιστεύει ότι θα πετύχει με ένα σμπάρο, δυο τρυγόνια.

Παρόλα αυτά, η υποτιθέμενη μη κρίση δεν είναι επιφανειακή, αλλά έχει χτυπήσει ακριβώς στο κέντρο. Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που αυξάνει τις εισαγωγές προϊόντων και κατ' επέκταση των εξωτερικού χρέος μεγαλώνει, διπλασιάζει την αξία του συναλλάγματος με τις νομισματικές πολιτικές πρακτικές, ενθαρρύνει τους εκμεταλλευτές και όλους όσους ψάχνουν μια καλή ευκαιρία για να πλουτίσουν.

Λύση για την Κρίση και τον Καπιταλισμό: Η δημιουργία μιας Νέας Οικονομίας τώρα

Στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, η κρίση έχει επιβληθεί σαν μία κοινωνική πραγματικότητα στους καταπιεσμένους από όλους όσους έχουν εξουσία σε παγκόσμια κλίμακα και από όσους έχουν στην κατοχή τους κεφάλαιο και επιφέρει ανεργία και ανέχεια. Έτσι, η απελευθέρωση από τη φτώχεια, την καταπίεση και την κρίση απαιτεί την απελευθέρωση από το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι συλλογικές προσπάθειες για την αντιμετώπιση της κρίσης σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και χρονικές περιόδους είναι σημαντικές όχι μόνο για τις επιπτώσεις της αλλά επίσης και για τη δημιουργία ενός κόσμου όπου ο καπιταλισμός, η πηγή όλων των κρίσεων, δεν θα υπάρχει.

Υπάρχουν πολλοί συλλογικοί αγώνες ενάντια στην οικονομική κρίση, την εκμετάλλευση, τη φτώχεια και την εξαθλίωση που επιφέρει το καπιταλιστικό σύστημα και πρέπει να αναπτυχθούν και να επεκταθούν.

Η ίδρυση τοπικών συνεταιρισμών παραγωγών, οι κοινότητες για το φαγητό, η παραγωγή και η κατανάλωση στα αστικά κέντρα μέσα σε κολεκτίβες και κοπερατίβες και η αναδιαμόρφωση των σχέσεων παραγωγής και διανομής μέσα σε ένα πνεύμα συλλογικό και συνεργατικό, με δίκτυα που αναπτύσσονται ανάμεσα στις κοινότητες είναι μερικά από τα σημαντικότερα παραδείγματα των οικονομικών προσπαθειών που αναφέρθηκαν παραπάνω. Με αυτόν τον τρόπο, αντί για μία οικονομία βασισμένη στον ανταγωνισμό και το κέρδος, μπορεί να θεμελιωθεί μια οικονομική διαδικασία που βασίζεται στην κοινοκτημοσύνη και την αλληλεγγύη.

Η μετατροπή των δικτύων κατανάλωσης και των προϋπολογισμών σε κοινό κτήμα, η ανάπτυξη δικτύων αλληλεγγύης κατά τόπους, το χτίσιμο μιας ολοκληρωμένης αντίληψης αγώνα και η μετατροπή των ίδιων των ζών μας, δημιουργώντας εναλλακτικές σχέσεις παραγωγής-κατανάλωσης και αποτινάσσοντας την καταστροφικότητα του καπιταλισμού και των κρατικών σχέσεων μέσα από μία κουλτούρα σύνδεσμενη με τη ζωή.

Οι εναλλακτικές αυτές προκύπτουν ως ανάγκη να δοθεί μια

λύση στην οικονομική κρίση καθώς επίσης και ως μέθοδοι που μπορούμε να εφαρμόσουμε, στην κατεύθυνση της απελευθέρωσης από τον καπιταλισμό και της οργάνωσης μιας νέας κοινωνικής ζωής.

Πρέπει να οργανωθούμε ενάντια σε όλους τους μηχανισμούς που βασίζονται στην Ιδιοκτησία και την Εξουσία

Φυσικά, δεν είναι εφικτό να απαλλαγούμε από τα αποτελέσματα του ή να ξεφύγουμε από το καπιταλιστικό σύστημα, δημιουργώντας απλά κάποιες εναλλακτικές δομές οικονομίας, ακριβώς επειδή ο καπιταλισμός είναι μία από τις μορφές εξουσίας που εμποδίζει την ύπαρξη ενός κόσμου ελεύθερου. Απαιτούνται λοιπόν και πολιτικές ενέργειες ευθείας αντιπαράθεσης με όλες τις υπόλοιπες μορφές εξουσίας.

Από τη σκοπιά της αντιπαράθεσης συνολικά με το σύστημα, οι πολιτικές δράσεις αυτές δεν είναι φυσικά οι ερχόμενες (τοπικές) εκλογές, οι οποίες κατευνάζουν ολόκληρη την κοινωνία. Είναι οι δράσεις που στοχεύουν το σύστημα απευθείας. Αυτή η εναλλακτική είναι ένας συνολικός αγώνας για την ενδυνάμωση των οικονομικών λειτουργιών, με την κοινωνικοποίηση, για την αντίσταση σε κάθε σημείο της κρίσης στην πολιτική και κοινωνική ζωή, σε όλα τα πεδία. Στοχεύει στο να επιλύσει αυτές τις κρίσεις και να αντιπαρατεθεί με το ίδιο το σύστημα. Αυτού του είδους ο αγώνας, μπορεί να οργανωθεί ενάντια σε όλες τις μορφές εξουσίας.

Η πολιτικο-οικονομική και κοινωνική κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε είναι αρκετά αβέβαιη. Αν και πολλοί που αναφέρονταν

στην οικονομική κρίση θέλουν να την συγκαλύψουν, είναι φανερό ότι η οικονομία θα αντιμετωπίσει πολύ μεγαλύτερα προβλήματα στο εγγύς μέλλον. Αυτό που χρειάζεται να γίνει, είναι να προετοιμαστούμε και να δομήσουμε τις συνθήκες εκείνες που απαιτούνται για τη δημιουργία μιας μη καπιταλιστικής οικονομίας, με συλλογικό τρόπο. Η προετοιμασία αυτή είναι μια διαδικασία η οποία θα πρέπει να οργανωθεί από την λαϊκή αντίσταση, διαχωρισμένη από την φτιαχτή και κίβδηλη ατζέντα του κράτους. Είναι απαραίτητο να συγκεκριμενοποιήσουμε και να κοινωνικοποιήσουμε τις σχέσεις της κοινοκτημοσύνης και της αλληλεγγύης προκειμένου να επιτύχουμε την οργάνωση αυτή.

Δεν υπάρχει τίποτα πάνω στο οποίο μπορούμε να βασιστούμε παρά στην αυτοοργάνωσή μας, η οποία θα μας κρατήσει όλους μαζί. Το μόνο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε είναι να κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο και να χτίζουμε σχέσεις αλληλεγγύης, όταν οι εξουσιαστές μας σέρνουν προς τον πάτο μιας κρίσης, με το ψεύτικο πρόσχημα της «μη κρίσης», ενώ τα αφεντικά προσπαθούν να πάρουν ένα κομμάτι από την πίτα της, για να γίνουν πλουσιότεροι.

Με βάση και τις διαφορετικές εμπειρίες, που δημιούργησαν ένα νέο οικονομικό μοντέλο, υπάρχει τρόπος για να ζούμε ενάντια στην οικονομική κρίση που δημιούργησαν τα κράτη και για να απαλλαγούμε από αυτή: Από εδώ και πέρα αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε κολεκτίβες παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης οι οποίες θα μας απελευθερώσουν από τα αδιέξοδα της καπιταλιστικής κρίσης, να δημιουργήσουμε εργαστήρια και κοπερατίβες δημιουργημένα στη βάση της αυτοοργάνωσης και μέσα από σχέσεις κοινοκτημοσύνης και αλληλεγγύης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ANARSIST KADINLAR ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΣΤΙΣ 25 ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΗ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΖΗΤΩ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Στις 25 Νοεμβρίου, εμείς, ως Αναρχικές Γυναίκες, βρισκόμασταν στους δρόμους, στην πλατεία Taksim. Νιώθοντας τη δύναμη της αλληλεγγύης για άλλη μια φορά, φωνάξαμε πως “Η απάντηση είναι οι γυναίκες” απέναντι στην κακοποίηση, τον βιασμό, τη βία και την πατριαρχία. Για άλλη μια φορά, η απάντησή μας ήταν “εί-

μαστε εδώ, είμαστε παντού” σε εκείνους που προσπάθησαν να σταματήσουν τις γυναίκες στην οδό İstiklal, με τη δικαιολογία της “απαγόρευσης δράσης”. Από πολλούς γύρω δρόμους της İstiklal, πολλές γυναίκες ήρθαν και διάβασαν τα κείμενά μας και σε πολλούς δρόμους η επαναστατική φωνή μας αντήχησε ηχηρά.

Παρά τα χημικά, τα κανόνια και την κατα-

στολή της αστυνομίας, φωνάξαμε: “αντιμετώπισέ μας πατέρα, αντιμετώπισέ μας σύζυγε, αντιμετώπισέ μας κράτος, αντιμετώπιστε μας γκλοπ”, δεν θα αφήσουμε τους δρόμους ούτε τις πλατείες..

Ζήτω η αλληλεγγύη μεταξύ των Γυναικών!

Anarşist Kadınlar [Αναρχικές Γυναίκες]

Συμμετοχή της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία (Πάτρα) στην πορεία για τη δολοφονία της Ελένης Τ., το Σάββατο 15/12.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ Τ. ΣΤΗ ΡΟΔΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΩΩΣΕΙΣ ΒΙΑΣΤΩΝ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ, ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Συμμετοχή της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία (Θεσσαλονίκη) στην πορεία για τη δολοφονία της Ελένης Τ., την Τρίτη 18/12.

Το 17^ο θύμα της Piazza Fontana Ενθυμούμενοι τον Τζουζέπε Πινέλλι

Στις 12 Δεκέμβρη ήταν η επέτειος της βομβιστικής επίθεσης στην Piazza Fontana το 1969, από τους νεοφασίστες που συνεργάζονταν με τις ιταλικές μυστικές υπηρεσίες, όπου δολοφονήθηκαν 16 άνθρωποι. Το 17^ο θύμα ήταν ο εργαζόμενος στους σιδηροδρόμους αναρχικός Giuseppe Pinelli, που κατηγορήθηκε για τις βομβιστικές αυτές επιθέσεις και που δολοφονήθηκε έπειτα από την αστυνομία. Ο θάνατός του καθώς και όλη η διαμάχη, αλλά και οι δίκες που την ακολούθησαν, αποκάλυψαν τη λεγόμενη «στρατηγική της έντασης». Ο Pinelli ήταν αθώος και οι βόμβες στην Piazza Fontana ήταν μια κρατική σφαγή.

Ο Giuseppe «Pino» Pinelli γεννήθηκε στο Μιλάνο στις 21 Οκτωβρίου 1928. Οι γονείς του ήταν οι Alfredo Pinelli και Rosa Malacarne. Τα πρώτα χρόνια της ζωής του έζησε στην περιοχή όπου γεννήθηκε, το προάστιο Porta Ticinese του Μιλάνου. Όταν τελείωσε το δημοτικό σχολείο, άρχισε να εργάζεται, αρχικά ως σερβιτόρος και αργότερα ως αποθηκάριος. Συνέχισε, όμως, να αυτομορφώνεται κάτι που ήταν ισόβια συνήθειά του. Το 1944, σε ηλικία 16 χρόνων, συμμετείχε στην αντιφασιστική αντίσταση μέσα από την ταξιαρχία «Franco», συνεργαζόμενος με μια ομάδα αναρχικών ανταρτών, ερχόμενος για πρώτη φορά σε επαφή με την ελευθεριακή σκέψη.

Το 1954 άρχισε να εργάζεται στους σιδηροδρόμους. Το 1955 παντρεύτηκε με την Licia Rognoni με την οποία συναντήθηκε σε κάποια βραδινά μαθήματα της γλώσσας εσπεράντο που παρακολουθούσε. απέκτησαν δύο κόρες, τη Silvia και τη Claudia. Στις αρχές της δεκαετίας του 1960, συγκροτήθηκε στο Μιλάνο μια ομάδα νέων αναρχικών, η Gioventu Libertaria (Ελευθεριακή Νεολαία), με λίγο παραπάνω από 20 μέλη, ανάμεσά τους και τον Amedeo Bertoli, ο οποίος το 1962 απασχόλησε τους τίτλους ως εφημερίδων ως μέλος μιας ομάδας που απήγαγε τον Ισπανό υποπρόξενο στο Μιλάνο, πιέζοντας για την μετατροπή σε ισόβια της θανατικής καταδίκης ενός αναρχικού στη φρανκική Ισπανία.

Ο Pinelli - Pino για τους φίλους και τους συντρόφους του - σε ηλικία 35 χρόνων τότε ήταν το μεγαλύτερο σε ηλικία μέλος της ομάδας, αλλά αυτό δεν ήταν πρόβλημα: η εύθυμη και πρόσχαρη προσωπικότητά του τον έκανε «καλό σύντροφο». Το 1965, μετά από δέκα χρόνια χωρίς την ύπαρξη κάποιας τοπικής ομάδας, ο Pino ήταν μεταξύ των ιδρυτών του «Κύκλου Sacco και Vanzetti», στα γραφεία του οποίου στην οδό Murillo πραγματοποιήθηκε μια συγκέντρωση νέων αναρχικών απ' όλη την Ευρώπη το 1965. Οι αρχές ανάγκασαν σε έξωση τον Κύκλο, αλλά οι αναρχικοί του Μιλάνου την 1η Μάη 1968 εγκαινίασαν τη «Λέσχη Αναρχικών Ghisolfa della Ponte» στο Piazzale Louγκάνο στα περίχωρα της εργατικής περιοχής LaBovisa.

Το 1968 φυσούσαν και στο Μιλάνο οι άνεμοι της εξέγερσης στη Γαλλία. Ο Pinelli ήταν δραστηριοποιημένος σε πολλά μέτωπα: Ως

αναρχικός, ήταν ένας από εκείνους που κράτησαν ανοικτή τη λέσχη Ghisolfa della Ponte, οργανώνοντας εκεί μια πολύ καλή δανειστική βιβλιοθήκη και μια σειρά βραδινών διαλέξεων. Χρησιμοποιώντας το δικαίωμα του να ταξιδεύει δωρεάν (ως σιδηροδρομικός υπάλληλος), ήρθε σε άμεση επαφή με συντρόφους από άλλες περιοχές της χώρας, μεταξύ των οποίων οι Luciano Farinelli στην Αγκόνα, Aurelio Chessa στην Πιστόια και Umberto Marzocchi στη Σαβόνα. Βρισκόταν, επίσης, σε συχνή επαφή με τον Alfonso Failla στο Marina Di Carrara, όπου έκανε διακοπές με την οικογένειά του. Ως εργαζόμενος, ο Pinelli συμμετείχε, επίσης, στις κινητοποιήσεις των συνδικάτων, βοηθώντας ειδικά στην επανίδρυση της αναρχοσυνδικαλιστικής USI, με το άνοιγμα λεσχών σε αρκετά μέρη. Συμμετείχε, επίσης ενεργότατα στην επιτροπή βάσης CUB που δραστηριοποιούνταν στον χώρο των συγκοινωνιών και μεταφορών του Μιλάνου.

Επικρατούσε τότε μεγάλος ενθουσιασμός στους αναρχικούς κύκλους του Μιλάνου και αρκετές ελευθεριακές ομάδες συγκροτήθηκαν και αναπτύχθηκαν σε αρκετά γυμνάσια και εργοστάσια, όπου οι αναρχικοί εργαζόμενοι μοίραζαν συχνά προκηρύξεις νωρίς το πρωί. Εκδόθηκαν, επίσης, αρκετά βιβλία και μπροσούρες, ενώ μερικές από τις παλαιότερες αναρχικές εφημερίδες αναβαθμίστηκαν. Οι αναρχικοί του Μιλάνου αισθάνθηκαν την ανάγκη να ανοίξουν ένα δεύτερο κέντρο (λέσχη), αυτή τη φορά στο νότιο μέρος της πόλης. Μεταξύ εκείνων που ασχολήθηκαν ενεργά με την όλη προετοιμασία και το άνοιγμα της λέσχης Scaldasole (στην περιοχή Ticinese) ήταν και ο Pinelli.

Στις 25 Απριλίου 1969, δύο βόμβες εκρήγνυνται στον Κεντρικό Σταθμό και στο Εκθεσιακό Κέντρο του Μιλάνου. Οι έρευνες κατευθύνθηκαν αμέσως προς τους ελευθεριακούς κύκλους και διάφοροι αναρχικοί συνελήφθησαν. Η καταστολή αυτή ήταν η έναρξη μιας εκστρατείας ποινικοποίησης η οποία έλαβε περαιτέρω ώθηση τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, όταν άλλες εκρήξεις βομβών σε τραίνα χρεώθηκαν αβίαστα στους αναρχικούς. Υπήρξε, επίσης, μια φήμη ότι ο Pinelli, ο αναρχικός εργαζόμενος των σιδηροδρόμων, ίσως εμπλέκεται στις εκρήξεις αυτές. Ο Pinelli και η ομάδα στην οποία ανήκε, η «Bandiera Nera» («Μαύρη Σημαία»), κατήγγειλαν αμέσως αυτή τη «μαύρη» προπαγάνδα και φημολογία και συγκρότησαν - στο πρότυπο του βρετανικού Αναρχικού Μαύρου Σταυρού που συγκροτήθηκε σχεδόν την ίδια εποχή καθώς και του ρώσικου Αναρχικού Μαύρου Σταυρού από τη δεκαετία του 1920 - τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό, μια ειδική ομάδα επιφορτισμένη με την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες συντρόφους και με την κυκλοφορία ενός δελτίου αντιπληροφόρησης. Ο Pinelli ήταν πασίγνωστος αναρχικός και με μεγάλη φήμη στο Μιλάνο και είχε κληθεί αρκετές φορές στο κτίριο της αστυνομίας για άδειες για διαδηλώσεις, συνεδριάσεις κ.λπ. Το δε πρόσωπο με το οποίο είχε έρθει αρκετές φορές σε επαφή ήταν ένας νέος αστυνομικός επιθεωρητής, προσιτός με τον τρόπο του, κομψός και φιλικός, ο Luigi Calabresi. Έτσι, όταν το απόγευμα της 12 Δεκέμβρη 1969, αμέσως μετά τη βομβιστική επίθεση στην Piazza Fontana, ο Calabresi πήγε στην αναρχική λέσχη Scaldasole και ζήτησε από τον Pinelli να τον ακολουθήσει στο κτίριο της αστυνομίας, ο Pinelli δέχτηκε εύκολα, πήρε τη μηχανή του και ακολούθησε το αυτοκίνητο των αστυνομικών.

Στο κτίριο της αστυνομίας, ο Pinelli βρήκε πολλούς αναρχικούς του Μιλάνου σε ένα μεγάλο δωμάτιο. Μέσα σε 48 ώρες, βάσει των τότε νόμων, οι περισσότεροι από τους συλληφθέντες απελευθερώθηκαν και μόνο μερικοί μεταφέρθηκαν στη φυλακή San Vittore, ανάμεσά τους και ο Pinelli που τέθηκε υπό κράτηση περισσότερο από ό,τι προέβλεπε ο νόμος και ανακρίθηκε. Κατόπιν, γύρω στα μεσάνυχτα της 15 προς 16 Δεκέμβρη, το σώμα του «πετάχτηκε» έξω από ένα δωμάτιο του τέταρτου ορόφου και χτύπησε στο έδαφος. Ο Pinelli πέθανε, υποκύπτοντας στα τραύματά του στο νοσοκομείο Fatebenefratelli, λίγο αργότερα την ίδια νύχτα.

Η πολιτική και νομική συνέχιση της υπόθεσης της δολοφονίας

του Pinelli, σε συνδυασμό με ολόκληρη την ιστορία της σφαγής της Piazza Fontana, ειδικά με την «υπόθεση Valpreda», κατέδειξαν την πλήρη αποτυχία των κρατικών και αστυνομικών σεναρίων. Ακολούθησαν αρκετές αδέξιες προσπάθειες να σταματήσει η υπόθεση που κατέληξαν στη διατριβή του δικαστή Gerardo D'Ambrosio. Από την άλλη, δεκάδες βιβλίων, κινηματογραφικών ταινιών, θεατρικών έργων, έργων τέχνης και τραγουδιών αφιερώθηκαν στον Pinelli και τη δολοφονία του και όχι μόνο στην Ιταλία. Αναφέρουμε μόνο δύο: το θεατρικό έργο «Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού» του Dario Fo, ο οποίος πήρε πρόσφατα το Νόμπελ, και τον πίνακα ζωγραφικής του Enrico Baj.

Για περισσότερες πληροφορίες για τη σφαγή της Piazza Fontana και τη «στρατηγική της έντασης» (με τις βομβιστικές επιθέσεις των φασιστών που οργανώθηκαν από τις ιταλικές μυστικές υπηρεσί-

ες), υπάρχει το βιβλίο του Lucio Lanza «Μυστικά και βόμβες: Piazza Fontana» (1969), που υπάρχει και στο Christiebooks.com.

* Το κείμενο αυτό γράφτηκε από τον Paolo Finzi και δημοσιεύτηκε στην αναρχική εφημερίδα «Sicilia Libertaria» («Ελευθεριακή Σικελία»), τον Δεκέμβριο του 2005. Εμφανίστηκε επίσης, στο «Δελτίο της βιβλιοθήκης Kate Sharpley» (KSL), τεύχος 48, Οκτώβρης 2006 καθώς και στο www.anarkismo.net, Ελληνική μετάφραση «Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης», Μελβούρνη, 15 Δεκέμβριο 2006.

Μέχρι σήμερα, 49 χρόνια μετά, κρατάμε ζωντανή την αλήθεια απέναντι στα ψέματα του κράτους.

Ο Πινέλι δολοφονήθηκε. Ο Βαλπρέντα είναι αθώος. Η σφαγή είναι του κράτους. Κατηγορούνται οι αναρχικοί για να γλυτώσουν οι φασίστες.

Καμίλο Κατριγιάνκα, νεκρός από σφαίρες της αστυνομίας – Το χιλιανό κράτος δολοφονεί

Αλληλεγγύη στους αγώνες των ινδιάνων Μαπούτσε για τη γη, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία

Στις 14 Νοέμβριο 2018, δολοφονήθηκε ο 24χρονος αγωνιστής Μαπούτσε Καμίλο Κατριγιάνκα, κατά τη διάρκεια αστυνομικής επιχείρησης της χιλιανής αστυνομίας και συγκεκριμένα της ειδικής μονάδας –εκπαιδευμένης στην Κολομβία- Commando Jungla, ενώ γυρνούσε με το τρακτέρ από τη δουλειά του στην κοινότητα Temucucui κοντά στη πόλη Ercilla της Αραουκανίας. Η δολοφονία του συνοδεύτηκε από μια συνθήκη εκστρατεία προπαγάνδας μίσους και ρατσισμού εναντίον των Μαπούτσε, με τα ΜΜΕ να αναπαράγουν την επίσημη εκδοχή των κρατικών αρχών, πως «ο θάνατός του προήλθε από ανταλλαγή πυρών κατά τη διάρκεια νομότυπου ελέγχου που έκανε η αστυνομία στο πλαίσιο έρευνας για κλοπή οχήματος».

Ο Καμίλο Κατριγιάνκα, εγγονός του γνωστού ηγέτη (lonko) των Μαπούτσε Χουάν Κατριγιάνκα, ήταν μέλος της κοινότητας Temucucui, έδαφος το οποίο επανακτήθηκε από τους Μαπούτσε πριν από 15 χρόνια. Ήταν αγωνιστής που συμμετείχε από μικρός σε κινητοποιήσεις για την επανάκτηση της κλεμμένης τους γης, καθώς και στο φοιτητικό κίνημα στην πόλη Ercilla. Μετά τη δολοφονία του, μέλη της κοινότητας μίλησαν για την στρατιωτικοποίηση της περιοχής τους από την περίοδο που επανακατέλαβαν την κοινότητα, αλλά και την αύξηση του ελέγχου με ελικόπτερα, μπλόκα στους δρόμους και την εμφάνιση της ειδικής αστυνομίας Commando Jungla το τελευταίο διάστημα. Αυτό που περιγράφουν ότι επικρατούσε στην περιοχή δέκα μέρες πριν τη δολοφονία είναι μια κατάσταση συνεχούς πολιορκίας, με τις αστυνομικές δυνάμεις να εισβάλλουν στην κοινότητα τέσσερις φορές.

Τα τελευταία 15 χρόνια πολλοί αγωνιστές Μαπούτσε έχουν δολοφονηθεί κατά τη διάρκεια μαχητικών κινητοποιήσεων για την επανάκτηση των ιστορικών τους εδαφών που σήμερα κατέχονται από το κράτος και ιδιωτικές εταιρείες, κυρίως υλοτομίας και ενέργειας. Ο 16χρονος Alex Lemun της κοινότητας Montutui Mapu, σε επανάκτηση γης που κατέχει η εταιρεία δασοκομίας Forestal Mininco το 2002, ο 17χρονος Zenon Diaz Necul, σε μπλοκάρισμα δρόμου όταν χτυπήθηκε από όχημα οπλισμένων φρουρών της ίδιας εταιρείας το 2005, ο 24χρονος Matias Catrileo το 2008 και ο 23χρονος Jaime Mendoza Collia το 2009 σε δράσεις για επανάκτηση εδαφών, όλοι τους νεαροί weichafe (πολεμιστές στην γλώσσα των Μα-

πούτσε) που έχασαν τη ζωή τους στον αγώνα για την υπεράσπιση της γης και της κουλτούρας τους.

Αυτός ο αδιάκοπος και μαχητικός αγώνας για τη γη και την ελευθερία, έχει φέρει τους ινδιάνους Μαπούτσε αντιμέτωπους με μια ευρεία κατασταλτική-τρομοκρατική εκστρατεία, που εξαπολύεται από το χιλιανό κράτος με εισβολές στις κοινότητες, δολοφονίες, απαγωγές-εξαφανίσεις, φυλακίσεις και διώξεις με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο (που ισχύει από την περίοδο της δικτατορίας του Πινοσέτ), και παράλληλα αντιμέτωπους με μια πρωτοφανή εκστρατεία συκοφάντησης, περιθωριοποίησης και ποινικοποίησης του αγώνα τους και των ίδιων ως λαού. Δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι βρίσκονται μέχρι σήμερα στις φυλακές γιατί προέβησαν αντίσταση στα λεηλατικά σχέδια του κράτους και των εταιρειών.

Μιλώντας για την πιο πρόσφατη ιστορία αυτών των αγώνων, αυτό που συνέβη στη Χιλή από τη δεκαετία του '70 μέχρι σήμερα, είναι η σταδιακή πώληση των κλεμμένων εδαφών των ιθαγενών Μαπούτσε, τα οποία από τα τέλη του 19ου αιώνα βρίσκονται υπό την κατοχή του κράτους της Χιλής, σε ιδιωτικές εταιρείες. Με διατάγματα του δικτατορικού καθεστώτος έγιναν περισσότερες από 400 ιδιωτικοποιήσεις κρατικών εταιρειών, με τρεις από αυτές –οι κολοσσοί στον τομέα της υλοτομίας Mininco, Arauco και CMPC- να πρωτοστατούν στην εκμετάλλευση της γης των Μαπούτσε, κατέχοντας περισσότερα από 2,8 εκατομμύρια εκτάρια του εδάφους της Χιλής που σήμερα καλύπτονται από δάση πεύκου και ευκαλύπτου, καταστρέφοντας την φυσική βλάστηση της προγονικής περιοχής. Αποτέλεσμα της μονοκαλλιέργειας είναι η σταδιακή εξάντληση των υδάτινων φυσικών πόρων και η έλλειψη κατά συνέπεια πόσιμου νερού για τους Μαπούτσε που κατοικούν στην περιοχή. Επιπλέον, για να προστατευτούν τα συμφέροντα της εταιρείας και να αποτραπούν καταλήψεις γης από τους Μαπούτσε, χιλιόμετρα δασικών εκτάσεων φυλάσσονται από караμπινιέρους και στρατιωτικά τανκς.

Αλλά και από τις αρχές της δεκαετίας του '90 και έκτοτε, διαδοχικά όλες οι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις συνέχισαν τον ανελέητο πόλεμο σε βάρος των Μαπούτσε, με στρατιωτικοποίηση των περιοχών τους και συνέχιση της κερδοσκοπικής τους εκμετάλλευσης από τις προαναφερόμενες δασικές εταιρείες, αλλά και από άλλες στον τομέα της ενέργειας, όπως η ισπανική Endesa, υπεύθυνη για την κατασκευή του μεγαλύτερου υδροηλεκτρικού φράγματος της Χιλής και τη δημιουργία της τεχνητής λίμνης Ralko σε ιερά έδαφη Μαπούτσε, καθώς και εταιρείες εξόρυξης μεταλλευμάτων και πετρελαίου, οικότουρισμού κ.α.

Παρόμοια κατάσταση πολέμου αντιμετωπίζουν οι Μαπούτσε και στην άλλη πλευρά της οροσειράς των Άνδεων, από το αργεντινικό κράτος και τις εκεί ιδιωτικές εταιρείες. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η πολυεθνική Pioneer Natural Resources, που έχει στήσει 400 πετρελαιοπηγές σε ινδιάνικες περιοχές, μολύνοντας

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

τη γη και το νερό, και η Benetton που κατέχει περισσότερα από 900.000 εκτάρια σε όλη τη χώρα, ένα τρίτο των οποίων βρίσκονται στην επαρχία Chubut. Οι αγωνιζόμενοι Μαπούτσε και όσοι επίσης στέκονται αλληλέγγυοι στον αγώνα τους στοχοποιούνται από το αργεντίνικο κράτος χαρακτηριζόμενοι ως «τρομοκράτες» στο πλαίσιο του κατασταλτικού «σχεδίου RAM» εκπονημένο από το υπουργείο

εθνικής ασφάλειας- με σκοπό την κοινωνική τους απομόνωση και την καταστολή των αντιστάσεών τους. Τον Οκτώβρη του 2017, βρέθηκε σε ποτάμι της Παταγονίας νεκρός ο αναρχικός Santiago Maldonado, που απήχθη και δολοφονήθηκε από την αστυνομία τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, σε κινητοποιήσεις στην επαρχία Chubut ενάντια στην κατοχή της ινδιάνικης γης από την Benetton, ενώ την ημέρα της κηδείας του, η αργεντίνικη αστυνομία πραγματοποίησε επιχείρηση σε περιοχή των Μαπούτσε με σκοπό τη βίαιη απομάκρυνσή τους, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα τη δολοφονία του νεαρού Μαπούτσε Rafael Nahuel.

Οι Μαπούτσε (Άνθρωποι της Γης, όπως σημαίνει το όνομά τους στη γλώσσα τους) έχουν μια μακρά ιστορία αντίστασης, ξεσηκωμών και εξεγέρσεων απέναντι στους κατακτητές τους. Από την περίοδο της αποικιοκρατίας τον 16ο αιώνα και τις αιμοσταγείς στρατιωτικές επιχειρήσεις «Ειρήνευση της Αραουκανίας» και «Κατάκτηση της Ερήμου» από το χιλιανό και αργεντίνικο κράτος αντίστοιχα στα τέλη του 19ου αι., σφαγές που άφησαν πίσω τους χιλιάδες νεκρούς ινδιάνους και εκατοντάδες χιλιάδες ξεριζωμέ-

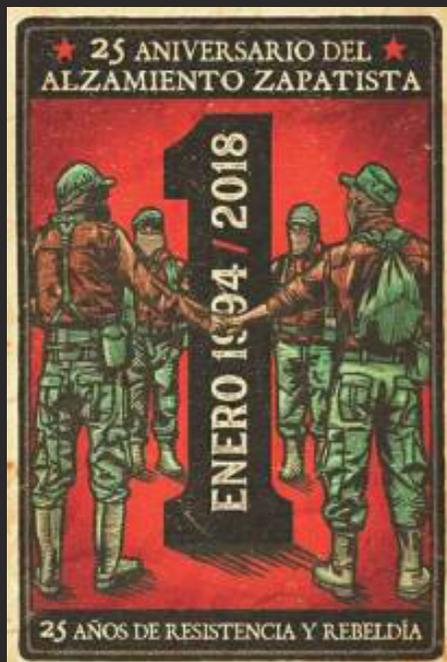
νους από τη γη τους, μέχρι τους σύγχρονους κονκισταδόρες του 20ου και 21ου αιώνα, στόχος δεν ήταν μόνο η εκμετάλλευση της γης για την παραγωγή κέρδους. Στόχος ήταν πάντα και παραμένει η ολοκληρωτική υποταγή των Μαπούτσε, είτε με τη φυσική βία, την καταστολή και την επιβολή, είτε με την αφομοίωσή τους. Η υπαγωγή της γης τους από τότε ως το σήμερα συνοδεύεται από μια βίαιη διαδικασία που σημαίνει τον εκποτισμό τους και την αναγκαστική μετεγκατάσταση είτε σε ρεζέρβες ελεγχόμενες από το κράτος είτε στις πόλεις, με αποτέλεσμα να χάνουν την δυνατότητά τους να διατηρούν την ταυτότητά, τον πολιτισμό, την κοινωνική τους οργάνωση και τον παραδοσιακό κοινοτικό τρόπο ζωής τους, που είναι όπως και για όλους τους ιθαγενείς λαούς άρρηκτα συνδεδεμένος με τη γη. Η εξόντωσή τους ως λαού είναι που προσπαθούν αιώνες τώρα να πετύχουν οι κατακτητές τους και απέναντι σε αυτό στέκονται με σθένος, αξιοπρέπεια και μαχητικότητα οι Μαπούτσε, ένας λαός που ποτέ δεν υποτάχθηκε.

Οι αγώνες των ινδιάνων Μαπούτσε είναι κομμάτι ενός ψηφιδωτού αγώνων των ιθαγενών λαών, σε βορρά και νότο της αμερικανικής ηπείρου, για τη γη, την αυτοδιάθεση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία. Αγώνες που εμπνέουν τις κοινωνικές και ταξικές μάχες που δίνουν οι εκμεταλλεόμενοι και καταπιεσμένοι σε κάθε γωνιά της γης ενάντια στα αντικοινωνικά σχέδια κράτους και αφεντικών που λεπλατούν τη φύση και τις κοινωνίες. Αγώνες που ανανεώνουν το όραμά μας και χαράζουν τον δρόμο για έναν κόσμο δικαιοσύνης, ισότητας, ελευθερίας.

MARICHIWEU! – Δέκα φορές θα νικήσουμε!

Σύντροφοι και συντρόφισσες από το κατελημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37

Χαιρετισμός στον εορτασμό της 25^{ης} επετείου της Ζαπατιστικής εξέγερσης

μαστε χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, έφτασε στον τόπο μας και ζέστανε τις καρδιές μας.

Η τελευταία μας συνάντηση (στην 1η διεθνή, πολιτική, καλλιτεχνική, αθλητική και πολιτιστική συνάντηση γυναικών που αγωνιζόμαστε), στην οποία συμμετείχαν συντρόφισσες από την Ομάδα Ενάντια στην Πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, αποτέλεσε για όλες και όλους μας μία ζωντανή και ανεκτίμητη εμπειρία, μας χάρισε ένα πλούτο εικόνων, κινηματικής κουλτούρας και αυτοοργάνωσης. Αποτέλεσε πεδίο ζύμωσης και πηγή έμπνευσης για τους αγώνες που δίνουμε στη δική μας γεωγραφία. Κάτι το οποίο επιλέξαμε να το μοιραστήμε με όσο περισσότερους συντρόφους και συντρόφισσες, πραγματοποιώντας εκδηλώσεις ώστε να μεταφέρουμε την εμπειρία μας και το μήνυμα της συνάντησης των αντιστάσεων. Ταυτόχρονα όμως, μας ενέτεινε ακόμα περισσότερο την επιθυμία να ξαναβρεθούμε εκεί. Παρόλα αυτά όμως, αυτό δεν μπορεί να συμβεί τόσο σύντομα με υλικούς όρους.

Έτσι, στέλνουμε αυτό το χαιρετισμό από τους δικούς μας δρόμους του αγώνα, αντλώντας έμπνευση από το λόγο και τις πράξεις σας. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αδιαπραγμάτευτο, διαρκή, συνεπή και συνολικό αγώνα που δίνετε αυτά τα 25 χρόνια. Με την αντίσταση και την εξέγερση ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση και με το χτίσιμο της αυτονομίας, το μήνυμα του αγώνα

σας παραμένει πάντα επίκαιρο, πλατειάζει και βαθαίνει.

Διανύουμε μια περίοδο όπου το χρεοκοπημένο πολιτικά, αξιακά και ηθικά πολιτικοοικονομικό καθεστώς δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση για τους από τα κάτω και θωρακίζεται ολοένα απέναντι στην έκφραση της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς, επιτείνοντας την επίθεση στην κοινωνία και οξύνοντας την καταστολή των πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών αγώνων που ξεπούν από τα κάτω. Γι' αυτό και είναι μία εποχή που ακόμα περισσότερο μας καλεί να συνδεθούμε με όσους αγωνίζονται διεθνώς. Είναι η εποχή να φωνάξουμε στα κοινωνικά και τα ταξικά μας αδέρφια πως τίποτα δεν έχει τελειώσει και πως κανείς καταπιεσμένος δεν είναι μόνος του όσο υπάρχει αντίσταση και αγώνας. Να πάρουμε τις ζωές στα χεριά μας, να αναλάβουμε την ευθύνη να ορίσουμε το παρόν και το μέλλον μας. Να συναντηθούμε στον αγώνα για το χτίσιμο μιας νέας χειραφετημένης κοινωνίας, με βάση την αξιοπρέπεια, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία, την αλληλεγγύη, πάνω στα συντρίμια του κόσμου της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου.

Συντροφικά, από τους δρόμους του αγώνα στην Ελλάδα

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
| Ομοσπονδία Συλλογικότητας

Σύντροφοι και συντρόφισσες, χαιρετίζουμε τον εορτασμό της επετείου της Ζαπατιστικής εξέγερσης. Εικοσιπέντε χρόνια πέρασαν από τότε που η κραυγή "φτάνει πια" χιλιάδων αντρών και γυναικών, ιθαγενών Ζαπατίστας σήμανε την κήρυξη του πολέμου ενάντια στην καταπίεση και εκμετάλλευση από το μεξικανικό κράτος και παρακράτος και ταρακούνησε όλο τον κόσμο. Η φωνή σας, παρότι βρισκό-